

МІНІСТЕРСТВО ОСВІТИ І НАУКИ УКРАЇНИ
НАЦІОНАЛЬНИЙ АВІАЦІЙНИЙ УНІВЕРСИТЕТ
ФАКУЛЬТЕТ АРХІТЕКТУРИ, БУДІВНИЦТВА та ДИЗАЙНУ
КАФЕДРА ДИЗАЙНУ ІНТЕР'ЄРУ

ДОПУСТИТИ ДО ЗАХИСТУ

Завідувач кафедри

О.П.Олійник

«_»_____2021р.

ДИПЛОМНИЙ ПРОЕКТ
(ПОЯСНЮВАЛЬНА ЗАПИСКА)

ВИПУСКНИКА ОСВІТНЬОГО СТУПЕНЯ «БАКАЛАВР» ЗА НАПРЯМОМ
ПІДГОТОВКИ 6.020207 «ДИЗАЙН»
ЗА СПЕЦІАЛЬНІСТЮ 022 «ДИЗАЙН»

Тема: «Дизайн інтер'єрів хостелу»

Виконавець: студентка 401 групи Селіванова Анна Сергіївна

Керівник: старший викладач КДІ Єременко Людмила Карпівна

Нормоконтролер: _____ старший викладач КДІ Москальцов А.Ю.

Київ 2021

НАЦІОНАЛЬНИЙ АВІАЦІЙНИЙ УНІВЕРСИТЕТ
Факультет архітектури, будівництва та дизайну Кафедра дизайну
інтер'єру

Напрямок підготовки 6.020207 «Дизайн»

Спеціальність 022 «Дизайн»

ЗАТВЕРДЖУЮ

Завідувач кафедри О.П. Олійник

«» ____ 2021 р.

ЗАВДАННЯ

на виконання дипломного проекту

Селівановою Анною Сергіївною

1. Тема дипломного проекту «Дизайн інтер'єру хостелу», затверджена наказом ректора від р. № ст
2. Термін виконання проекту: з по
3. Вихідні дані до проекту: план п'ятого поверху архітектурної споруди по вул. Прорізна, 8 для оформлення підприємства хостелу;
4. Зміст пояснювальної записки: титульний аркуш, завдання на виконання дипломного проекту, реферат, зміст, вступ, три розділи основної частини, висновки, список використаних джерел, додатки у вигляді ескізного проекту хостелу;
5. Перелік обов'язкового графічного (ілюстративного) матеріалу: план до перепланування, план після перепланування з функціональним зонуванням приміщень, план з розташуванням меблів, плани стелі та підлоги, розгортки приміщень, перспективні зображення інтер'єру, креслення авторських розробок предметів наповнення інтер'єру, візуалізація макетів.

Календарний план-графік:

№	Завдання	Термін виконання	Відмітка про виконання
1.	Зібрати матеріали аналогів для аналізу практики проектування дизайну інтер'єру хостелу.	12.03.2021р. - 13.03.2021р	
2.	Виконати дослідження державних будівельних норм та вимог до проектування споруди.	14.03.2021 р. – 15.03.2021 р.	
3.	Розробити дизайн-концепцію інтер'єру хостелу.	16.03.2021р. – 17.03.2021 р.	
4.	Виконати плани для обстеження в 3D середовищі ArchiCad	18.03.2021р.	
5.	Розробити схеми монтажу та демонтажу міжкімнатних перегородок.	19.03.2021р. – 21.03.2021 р.	
6.	Виконати схему умеблювання відповідно до функціонального зонування споруди.	22.03.2021р. – 25.03.2021 р.	
7.	Виконати схему покриття підлоги та стелі.	26.03.2021 р. – 30.03.2021. р.	
8.	Виконати схему електромережі з розташуванням освітлювальних приладів та виходів до електромережі.	1.04.2021 р. – 5.04.2021. р.	
9.	Виконати розгортки стін обраних приміщень.	6.03.2021 р. – 12.04.2021 р.	
10.	Виконати візуалізацію інтер'єрів в комп'ютерній 3D графіці.	13.04.2021 р. – 22.04.2021 р.	
11.	Виконати робочі креслення розроблених об'єктів.	23.04.2021 р. – 26.04.2021 р.	

12.	Виконати 3D візуалізації розроблених об'єктів.	27.04.2021 р. – 4.05.2021 р.	
13.	Оформити пояснювальну записку до дипломного проекту.	5.05.2021 р. – 19.05.2021 р.	
14.	Підготувати презентацію та роздатковий матеріал.	20.05.2021р. – 1.06.2021 р.	

1. Консультанти з окремих розділів

Розділ	Консультант (посада, П.І.Б.)	Дата, підпис	
		Завдання видав	Завдання прийняв
Основи інженерного проектування та конструювання	к.т.н., доц., директор «УкрНДіпроектреставрація» Тимкович В.Ю		

1. Дата видачі завдання: «_____» _____ 2021 р.

Керівник дипломної проекту _____ Москальцов А.Ю.

Завдання прийняв до виконання _____ Залозна М.О.

РЕФЕРАТ

Пояснювальна записка до дипломного проекту «Дизайн інтер'єру хостелу» складається з: _____ сторінок тексту, _____ рисунків, _____ таблиць, використаних джерел, _____ додатків.

Ключові слова: ДИЗАЙН ІНТЕР'ЄРУ, ГОТЕЛЬНЕ ПІДПРИЄМСТВО, ХОСТЕЛ, БАГАТОФУНКЦІОНАЛЬНІСТЬ.

Актуальність створення дизайн інтер'єру хостелу для туристів - це приваблення народу та комунікативний обмін інформацією між відвідувачами, що неможливе без створення відповідного набору приміщень для поліпшення комфортності та максимального виконання функції та завдання.

Метою дипломної роботи являється формування багатофункціонального простору хостелу з відповідною концепцією для приваблення відвідувачів.

Постановка завдання на проектування:

1. Аналіз документів виникнення та розвитку хостелів, проаналізувати досвід проектування від історичного початку до сьогодення;
2. Дослідження та вивчення нормативних документів будівництва багатофункціональних будівель;
3. Створення концепції відповідно функції хостелу та засоби її досягнення;
4. Розробка альбому креслеників дизайн інтер'єру хостелу.

Обраний об'єкт дослідження – це громадська багатофункціональна будівля, відповідно формування на основі існуючого архітектурного середовища – хостелу – готельного підприємства економ-класу.

Предметом дослідження є принципи формування концепції хостелу – комунікація між відвідувачами та комфорт з туристичною відповідністю місцевості Києву, відповідно досягнення методом застосування композиційних, планувальних та стилістичних прийомів.

Методи дослідження використані у проектуванні:

1. Теоретичний метод:
 - Історичний дослід;
 - Аналіз та синтез;
 - Метод порівняння та аналогій.
2. Експериментальний метод:
 - Моделювання.

ЗМІСТ

ВСТУП	9
РОЗДІЛ I. АНАЛІТИЧНИЙ ОГЛЯД ДОСВІДУ ПРОЕКТУВАННЯ ХОСТЕЛІВ	11
1.1 Історичні передумови становлення та розвитку готельної справи	11
1.2 Класифікація готелів та їх особливості	15
1.3 Сучасний досвід проектування хостелу	17
1.4 Висновки до першого розділу	31
РОЗДІЛ II. НОРМАТИВНА БАЗА ПРОЕКТУВАННЯ ХОСТЕЛІВ	33
2.1 Посилання на нормативні документи	33
2.2 Основні положення та визначення	34
2.3 Функціонально-планувальні вимоги до структури готелів та їх окремих елементів	35
2.3.1 Планувальні вимоги	35
2.3.2 Житлові та адміністративні приміщення	36
2.3.3 Підприємства харчування	39
2.3.4 Приміщення культурно -дозвіллевого призначення	39
2.4 Стандарт міжнародної федерації хостелів IYHF	40
2.4.1 Вимоги харчової промисловості	40
2.4.2 Санвузли і сантехніка	40
2.4.3 Безпека	41
2.4.4 Умови для проживання	42
2.5 Ергономічні вимоги	44
2.6 Санітарно-гігієнічні та екологічні вимоги	51
2.7 Пожежна безпека	53
2.8 Висновки до другого розділу	56
РОЗДІЛ III. ДИЗАЙН ІНТЕР'ЄРІВ ХОСТЕЛУ	58

3.1	Вихідні дані до проектування хостелу	58
3.2	Об'ємно-планувальне рішення	62
3.3	Функціональне зонування приміщень	65
3.4	Загальна концепція хостелу	67
3.5	Схема умеблювання відповідно хостелу	69
3.6	Стильові особливості оформлення хостелу	74
3.7	Авторські розробки предметів наповнення інтер'єру	76
3.8	Висновки до третього розділу	80
	ЗАГАЛЬНІ ВИСНОВКИ	83
	СПИСОК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ	85
	ДОДАТКИ	87

Постанова завдання дипломної роботи закладається у проектуванні дизайн інтер'єру хостелу, відповідна розробка концепції споруди до обраної функції та практична реалізація проекту.

Актуальність створення стильного багатофункціонального хостелу для туристів - це приваблення народу та комунікативний обмін інформацією між відвідувачами, що неможливе без створення відповідного набору приміщень для поліпшення комфортності та максимального виконання функції та завдання.

Метою дипломної роботи являється формування багатофункціонального простору хостелу з відповідною концепцією для приваблення відвідувачів.

Постановка завдання на проектування:

1. Аналіз документів виникнення та розвитку хостелів, проаналізувати досвід проектування від історичного початку до сьогодення;
2. Дослідження та вивчення нормативних документів будівництва багатофункціональних будівель;
3. Створення концепції відповідно функції хостелу та засоби її досягнення;
4. Розробка альбому креслеників дизайн інтер'єру хостелу.

Обраний об'єкт дослідження – це громадська багатофункціональна будівля, відповідно формування на основі існуючого архітектурного середовища – хостелу – готельного підприємства економ-класу.

Предметом дослідження є принципи формування концепції хостелу – комунікація між відвідувачами та комфорт з туристичною відповідністю місцевості Києву, відповідно досягнення методом застосуванням композиційних, планувальних та стилістичних прийомів.

Методи дослідження використані у проектуванні:

1. Теоретичний метод:
 - Історичний дослід;
 - Аналіз та синтез;

- Метод порівняння та аналогій.

2. Експериментальний метод:

- Моделювання.

Структурний склад роботи: об'єм пояснювальної записки складає 83 сторінок, 49 ілюстрацій. Робота включає вступ, три розділи, висновки, літературу (18 позицій), додатки у вигляді розроблених креслеників проекту.

РОЗДІЛ І. АНАЛІТИЧНИЙ ОГЛЯД ДОСВІДУ ПРОЕКТУВАННЯ ХОСТЕЛІВ

1.1 Історичні передумови становлення та розвитку готельної справи

Готельний бізнес має багатовікову історію, яка пов'язана з родом туризму - подорожами і поїздками, для огляду різних територій світу. Неможливо встановити точну дату появи перших готелів. Найвіддаленіші згадки про прообразах готелів з'явився більш ніж за тисячу років до н.е. Усі хто здійснюють подорож з певною метою і знаходяться у іншому місці, потребують забезпечення харчуванням, нічлігом і відпочинком.

У Греції і Римі ще в IV столітті до н.е. існували вітальні будинку, особливо в місцевостях з періодичним масовим напливом населення в період державних урочистостей, релігійних свят, торгових ярмарків, спортивних змагань і т. д. в Дельфах, Ефесі, Афінах, Олімпії, Сіракузах, Коринті, Римі.

У Греції існували і заїжджі двори як приватні, так і державні. Останні, так звані каталоги або пандокея, були доступні для всіх. До наших часів збереглися руїни будівлі заїжджого двору на Олімпі. Недалеко від місця, де відбувалися ігри, розкопано будівлю, так званий лаонідеон, що відноситься до IV століття до н. е.

Давньогрецький історик Геродот (V століття до н. е.) Відзначає прекрасну організацію державних заїжджих дворів на дорогах Персії. Вони були призначені для чиновників, що роз'їжджаються по службових справах. Мусульмани, які подорожують на в'ючних тварин, частіше вживали слово караван-сарай як готельний комплекс, що включає загін для верблюдів, мулів і приміщення для ночівлі людей і оточений фортечною стіною для захисту від стихій і розбійників, що грабували каравани.

Хоча в Древній Греції багато таверни мали приміщення для ночівлі подорожніх, але початок готельної індустрії в більшій мірі пов'язане з древнім Римом. Жвава суспільне життя в Римській державі, як в республіканський період, так і в період Римської імперії, наявність розгалуженої мережі

транспортних шляхів протяжністю близько 85 тис. кілометрів, сприяли повсюдному появи заїжджих дворів, таверн і заїздів (державних і приватних).

Після введення регулярного державного поштового сполучення під час правління імператора Августа (з 27 року по 14 рік до н.е.), виникли державні заїжджі двори, що розташовувалися на відстані одного дня поїздки на коні. Вони називалися мансіонес, влаштовувалися державою в містах і на головних дорогах і забезпечували нічліг і їжу виключно державним службовцям.

Крім цього було багато приватних заїжджих дворів, доступних всім мандрівникам. Скромні сільські заїжджі двори називалися кумпони, багатші зі стайнями носили назву Стабулі.

Проведені в Римі театральні вистави для розміщення прибулих глядачів також вимагали приміщень. Їх будували недалеко від театрів, щоб глядачі при необхідності могли сховатися там від дощу.

Римська імперія розширювалася і в підкорених країнах і нових провінціях насаджувала свої звичаї, свою організаційну структуру. За міру розвитку господарських відносин зростали вимоги подорожування до місць розміщення, і як наслідок цього виникало багато упорядкованих і багатих заїжджих дворів. За свідченням Цицерона в них були лазні, масажні, пральні, чищення взуття; до столу подавалися свіжі овочі і т. п. Ці заїжджі двори перебували під наглядом едилів, які зобов'язані були вести список гостей і бухгалтерію. Про те, наскільки глибоко і всебічно були розвинені в давнину установи, що надають притулок, харчування і нічліг, свідчить той факт, що в римському законі була передбачена особлива відповідальність заїжджого двору за речі гостя. До сьогодення сучасні законодавства багатьох країн, в тому числі і Україна, вирішують цю задачу, ґрунтуючись на положеннях римського права.

У II і III століттях н. е. все більшу роль в римському суспільстві починають грати християни. Вони подорожували як в місіонерських цілях, так і в цілях, які мають відношення до релігійного культу. Як духовні особи, вони

не могли зупинятися в приватних заїжджих дворах через їх погану репутацію. У зв'язку з вищевказаним, собори в Ніці в 325 році і в Картаго в 398 році наказали будувати в кожному місті для служителів культу і паломників постійні двори, так звані ксендохії.

Після падіння Римської імперії настав поступове "загасання" такого роду підприємств. Втративши постійну клієнтуру, вони старіли і розорялися або переорієнтувалися з обслуговування мандрівників на обслуговування відвідувачів інших категорій.

Однак з часом, в зв'язку з масовими подорожами купців, підмайстрів, учнів, бродячих артистів, фокусників, а також численних (особливо в середні століття) палігримів і прочан, знову починають відроджуватися різноманітні форми надання притулку.

Спочатку цей притулок, що дається монастирями, єпархіями, князівськими дворами, цеховими організаціями та ін., був безкоштовним. У міру зміцнення феодальної влади з'являється необхідність забезпечення притулку для подорожуючих державних впливових осіб. Карл IV і його син Людовик I будують біля доріг постійні двори для державних службовців і вельмож. Розвиваються і торгівлі відносини. Для людей, що роз'їжджають по своїх справах, з'являються приватні заїжджі двори - остерії. Один з них згадується в джерелах від 881 року в Граубюндене (Швейцарія).

В Європі основним юридичним актом для наступного періоду розвитку готельної справи, був едикт Карла Великого (768-814 рр.), накладає на монастирі і церкви обов'язок утримання госпіціїв, надають мандрівникам і палігримам нічліг, харчування, лікувальну допомогу і ванну.

Особливого розвитку госпіції отримали в Швейцарії, яка, завдяки найстарішим готельним традиціям, до сих пір вважається визнаним авторитетом в даній області.

Згодом безкоштовний притулок починає перетворюватися в спеціальні, що надають дохід підприємства. Готельне господарство періоду середньовіччя

було примітивним: були відсутні зручності, тому їх санітарний рівень був надзвичайно низький. В результаті розвитку торговельних зв'язків і зростання вимог з боку мандрівників до обслуговування, змін в способах подорожей, а також зростання технічного прогресу, готельні установи набували нових форм, наближаючись до підприємствам, схожим на сучасні.

Готельна справа в його сучасному вигляді з'являється в ХХ столітті, який відзначений науковими відкриттями і появою перспективних засобів сполучення.

Виникають готелі, побудовані в спеціальних будівлях по типу приватних резиденцій і чудових державних особняків. Звідси і французька назва готельної будівлі - «hotel», що означає міський палац магната, місце перебування представництва іноземної держави або міської влади. У ХVІІІ столітті «готель» означав міську резиденцію французького аристократа, а пізніше було перенесено на будівлю, що служить тимчасовим місцем перебування кожного заможного мандрівного. В відміну від французького «hotel» термін «inn» має англійське походження і позначає, як правило, готель невисокого класу, заїжджий двір, трактир і т. п., нерідко воно зустрічається в назвах готельних мереж.

На території сьогоденної України гостинна справа зароджувалася ще на Русі. Перші були постійні двори - «ями», попередники перших готелів, з'явилися в ХІІ-ХІІІ століттях і розташовувалися на відстані кінного переходу. Зазвичай в них відпочивали і міняли коней гінці.

У ХV столітті створюються поштові станції, в цей же час будуються численні вітальні і заїжджі двори. Вітальні двори представляли собою торгові ряди, крамниці, склади, приміщення з готелями. У них жили і здійснювали комерційні угоди іноземні гості, що розселялися за національною ознакою.

В даний час готельне господарство представлено різними формами власності: муніципальними підприємствами, приватними, в змішаній

власності (без іноземного капіталу), відомчими і в державній власності з іноземною участю.

1.2 Класифікація готелів та їх особливості

Готельна індустрія як вид економічної діяльності включає надання готельних послуг і організацію за винагороду короткострокового проживання в готелях, кемпінгах, мотелях, шкільних і студентських гуртожитках, будинках для приїжджих і т. д. До цієї діяльності відносяться і послуги ресторанів.

У міжнародній практиці прийнята Стандартна класифікація засобів розміщення туристів, розроблена експертами СОТ (таблиця 1.1)

ТАБЛИЦЯ 1.1. Тимчасові засоби розміщення

Готелі і ідентичні підприємства	Комерційні і соціальні засоби розміщення	Спеціалізовані засоби розміщення	Приватні засоби розміщення
Готелі; Мотелі; Пансіонати; Пляжні готелі; Клуби з житловими номерами; Гостьові будинки;	Бази відпочинку; Молодіжні готелі; Кемпінг; Бунгало; Підприємство соціального туризму; Інше	Лікувальні готелі; Табір відпочинку; Транспортні засоби розміщення; Ротель; Флотель; Бастай; Притулки; Альпотелі	Приватні житла; Орендовані приватні будинки, кімнати; Орендовані приміщення у агентів; Інше

До колективних засобів розміщення туристів належать: готелі та аналогічні засоби розміщення, спеціалізовані заклади та інші підприємства розміщення.

До колективних засобів розміщення туристів належать такі розряди:

- готелі;

- аналогічні засоби розміщення;
- спеціалізовані заклади;
- інші підприємства розміщення.

Розряд - готелі та аналогічні підприємства – включає готелі, готелі квартирного типу, мотелі, придорожні та пляжні готелі, клуби з проживанням і т. д.

Розряд - інші колективні засоби розміщення - надає обмежені готельні послуги, виключаючи щоденну заправку ліжок і збирання житлових приміщень. Такі засоби розміщення можуть бути ні з номерів, а являти собою одиничний тип «житла», «майданчики для кемпінгу» чи «колективні спальні приміщення (гуртожитки) », а також включати комплекси будинків і бунгал, які, будучи житлом, призначені для відпочинку, або обгороджені площадки для наметів, автопричепів, будинків на колесах, бухти для малих суден, молодіжні гуртожитки (хостели) і т. д.

До розряду - індивідуальні засоби розміщення - відносяться власні житла (вторинні резиденції) - квартири, вілли, особняки, котеджі, використовувані відвідувачами - резидентами (в тому числі і апартаменти таймшера); кімнати, орендовані у приватних осіб або агентств; приміщення, що надаються безкоштовно родичами і знайомими.

Для дипломного проекту було обрано колективний засіб розміщення типу хостел (англ. Hostel — гуртожиток) — тимчасове житло економ-класу для туристів, орієнтоване в основному на молодь, головна відмінність якого від готелю — плата за місце, а не за номер.

Для хостелів притаманні як одноярусні, так і двоярусні ліжка, спільна кухня та зручності (туалет, ванна, душ) загального користування. Номери можуть бути мішаного типу (незалежно від статі), або поділені на чоловічі та жіночі. В номері може бути від двох ліжок і більше.

Колективний засіб розміщення – хостел – має такі ознаки:

- Складаються з номерів, число яких перевищує певний мінімум, мають єдине керівництво;
- Надають різноманітні готельні послуги, перелік яких немає обмежується щоденної заправкою ліжок, прибиранням номери і санвузли;
- Орієнтовані на фінансовий сегмент туристів;
- Можуть бути незалежними або входити в спеціалізовані об'єднання (ланцюга).

1.3 Сучасний досвід проектування хостелу

Хостел новітня інтерпретація готелю, яка розрахована на молодь, відповідно тенденції оформлення їх зазвичай в сучасному стилі - комфортний ергономічний атмосферний простір з мінімалістичним наповненням, але з акцентними елементами.

Тренди змінюються дуже швидко і це велика радість. Кожен готель прагне стати першим в гонці за популярність і впізнаваність, тому варто проектувати не просто стильний хостел, а дизайн відповідний історії, котрий збережеться надовго з елементами національної культури.

Хостели, найчастіше, розташовуються в центрі міста, що досить зручно для туристів. Дістатися до такої «бази відпочинку» буде легко і зручно. Тому актуальність появи хостелів, як недорогий нічліжки для туриста не зникне ще дуже довго.

Однак, хостели представляють і зовсім іншу концепцію відпочинку - не тільки проживання, але і цікаві знайомства, спілкування. Крім багатомісних номерів є прекрасні одно- і двомісні номери з власною душовою кабіною і туалетом.

Основний номерний фонд хостелів - великогабаритні кімнати, розраховані на 4-10 місць, причому номери зазвичай діляться на жіночі і чоловічі. У хостелах можуть бути представлені і 1-, 2-місні номери (наприклад, для подружніх пар), проте основна аудиторія міні-готелів -

мандрівна молодь, яка обирає для себе максимально економічні варіанти спільного проживання.

Прототипом хостелу з кімнатами на одного, двох або більше осіб є хостел Ora - це найновіший хостел для теплої прийоми гостей, які відвідують Бангкок, Таїланд.

Рис. 1.1 Вхідна група хостелу Ora

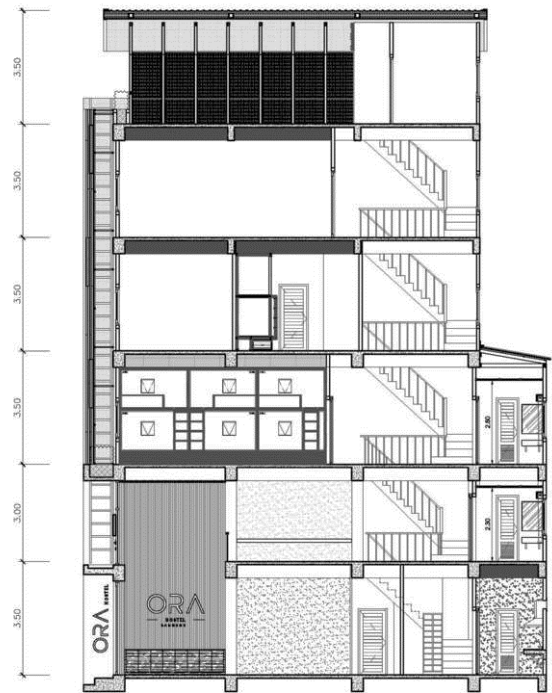

Рис. 1.2 Розріз хостелу Ora

Концепцією цього проекту є сучасний стиль Loft, який відповідає характеру будівлі, як людині, яка може відкрити світ. Розробка проекту була розпочата у 2015 році компанією SEA ARCHITECT CO переоформленням з споруди колишнього магазину в наповнений місцями хостел.

Привітний фасад з дерева може привабити гостя, який одразу приваблює. Більше того, інтер'єр цього хостелу розроблений поєднанням матеріалів, таких як дерево, бетон та сталь, для створення простору, де різні гості об'єднуються, щоб бути однією родиною.

Рис. 1.3. Мезонін хостелу Ora

Рис. 1.4. Мезонін хостелу Ora

Функція першого поверху - вестибюль та їдальня, кухня та зона загального користування для гостей. Мезонін - це зона відпочинку між першим рівнем та другим рівнем, гість тут може розважитися – грати в ігри, дивитися телевізор, читати книгу тощо.

Цей невеликий хостел може розмістити до 38 гостей з відповідними зручностями кожному. Хостел має багатофункціональні спальні місця з одним, двома типом розміщення та з по одиночними місцями в два рівні, які поєднуються в одній спільній кімнаті.

Рис. 1.5. Спальні по одиночні місця хостелу Ora

Рис. 1.6. Спальні дворівневі місця хостелу Ora

Рішення планування в дизайн-проект хостелу - головне завдання. Зона ресепшену проектується біля входу в невеликому холі, щоб гості з багажем могли в ньому поміститися. Номери можна розташувати з різним типом спальних місць біля вікон, а кухню і лаунж-зону спроектувати окремо, при цьому поєднавши їх і створивши приємне місце для «посиденьок». Тут

зазвичай знаходиться безкоштовна зона wi-fi та інші необхідні атрибути для комфортного відпочинку.

Простір загальних приміщення можна навіть не розділяти, що сформує легкий відкритий простір і знищить відчуття замкнутості. За потребою можна використати скло, при цьому воно буде захищати від проникнення шуму з коридору чи номерів.

Прототипом загального цікавого об'єднаного простору є готель The Student Hotel у Делфті, який спроектувала амстердамська дизайнерська студія The Invisible Party.

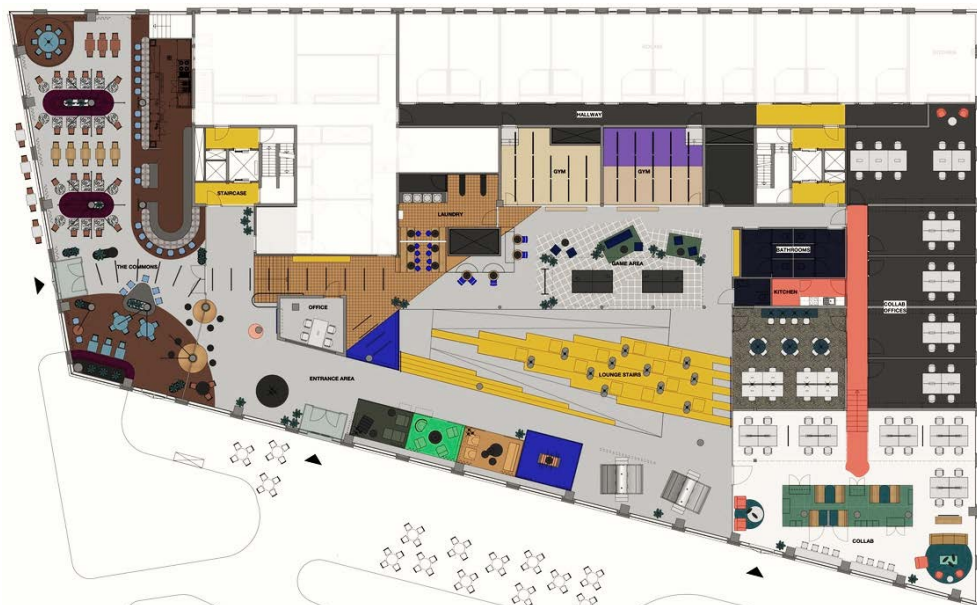

Рис. 1.7. Схема першого рівню The Student Hotel

Усі громадські зони, робочі місця, приміщення для спільної роботи Collab та власний ресторан The Commons були створені відповідно до принципів кругового дизайну на першому входному рівні споруди. Студентський готель мав на меті надати відвідувачам місце для інновацій та творчості, забезпечити дім для студентів та бути привітним центром, де громада може об'єднатися.

Рис.1.8. Перспективне зображення холу The Student Hotel

Для ресторану The Commons дизайнерська студія оживила сучасну версію великого кафе, призначеного для задоволення місцевих жителів.

Рис.1.9.. Перспективне зображення ресторанної зони The Student Hotel

Рис.1.10. Перспективне зображення ресторанної зони The Student Hotel

Великий відкритий промисловий простір з безліччю вікон та бетонних колон отримав невимушений та затишний вигляд завдяки впровадженню класичних грандіозних посилань на кафе. Круглі форми, виразні кольори та

тактильні матеріали додають кімнаті тепла. Використовуючи штори, промислові люстри, рослини та банкетні лавки від стіни до стіни, було створено безліч різних місць для відпочинку, де гості можуть інтимно поведеряти. Еклектичні матеріали та кольорова палітра гарантують, що простір завжди прикрашений, навіть до того, як столи були встановлені.

При розробці дизайн-проекту фахівці вирішують не тільки завдання оформлення хостелу, а й питання проектування кількості місць, а також створення комфортного для великої групи людей оточення. Так як більшість хостелів призначені для молодих людей, дизайнери часто вибирають яскраві кольори і «живі» деталі, що запам'ятовуються в оформленні, щоб надати приміщенню особливий «настрій».

Такий метод був використаний в проектуванні закладу "YIM" - названий на честь жвавого району Бангкока, де розташований хостел. Раніше будівля була офісом з продажу ОСББ, але перетворена на хостел на 16 кімнат.

Рис. 1.11. Фасад хостелу Yim

Процес переробки екстер'єру та інтер'єру в цьому проекті багато в чому пов'язаний із «архівуванням», тобто будівля виглядає свіжою та відмінною від тієї, що була раніше, але при цьому багато старих елементів збережено. Проект отримав назву "Гуртожиток Бетмена", яка показує світлого героя під чорним костюмом.

Рис. 1.12. Оформлення транзитної зони хостелу Yim

Рис. 1.13. Оформлення транзитної зони хостелу Yim

Основна операція зовнішнього вигляду - виявити оригінальний модерністський фасад існуючої будівлі, що має дуже сильне вираження часу.

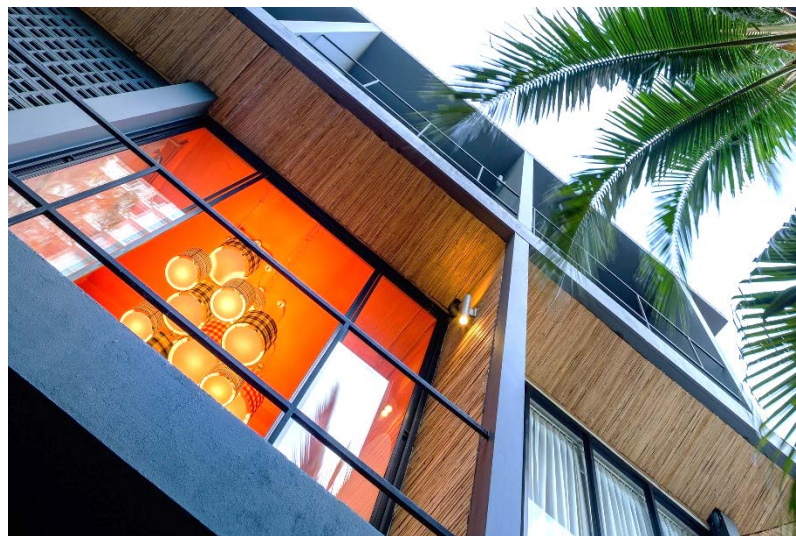

Рис. 1.12. Тераси номерів хостелу Yim

Бамбукові панелі, які зазвичай виготовляються вручну та використовуються в невеликих будинках у сільській місцевості Таїланду, розміщені позаду існуючої тераси, щоб зробити контрастне тло та підкреслити форму існуючої архітектури, якою ми захоплюємось. Бамбукові стіни також

виступають визначальними рамками номерів гуртожитку, забезпечуючи приватність між кожним блоками.

Інтер'єр - це зіставлення різних концепцій. Мармуровий прийомний стіл, залишений від попереднього орендаря, тримається прикріпленням до нової колажної стіни зі старих журналів моди та дизайну.

Рис.1.13. Рецепція хостелу Yim

Що стосується дизайну номерів в хостелі, вони можуть бути декількох типів. Для пар або друзів призначаються двомісні номери. Спальні місця тут одонорівневі, ліжка трансформуються у двоспальні.

Рис. 1.14. Дворівневі місця хостелу Yim

Рис. 1.15. Кімната приватна хостелу Yim

Меблі в кімнатах для проживання повинна бути особливо міцною і зносостійкою. Наприклад, дворівневі ліжка робляться з металевого каркаса,

обшитого ЛДСП «під дерево». На другий рівень 2-ярусного ліжка можна піднятися по сходах з металу, а під спальним місцем внизу зазвичай організуються спеціальні зони зберігання речей. У кімнатах дизайнери також передбачають вішалки або шафи для верхнього одягу, стільці або пуфи, а також дзеркало.

Звичайно, кожен хостел має свій унікальний дизайн - часто він не тільки відображає вимоги замовника, а й атмосферу міста і країни, де знаходиться, а також місцеву культуру. Так, будівля "Саво", розташована в центрі міста Спліта, яка на початку цього століття була перетворена в торговий центр і за партизанську акцію в 2010 році за 100 днів перетворена в гуртожиток.

Цей проєкт представляє міський мегаполіс, а також продовження суспільної сфери в історичній мембрані. Громадські комунікації - ескалатори, панорамний ліфт та сходи утримувались, а торгові площі перегороджували системою стін, що містила все необхідне, в тому числі; ліжка, туалети, душові та туалети.

Рис. 1.16. Фасад хостелу Саво

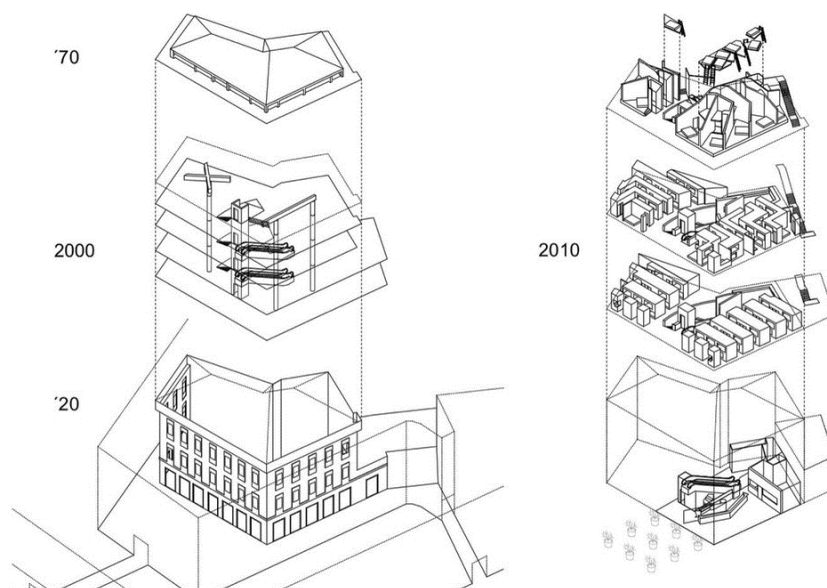

Рис.1.17. Схематичне зображення планувального рішення хостелу Саво

Яскраве сучасне оформлення інтер'єру, яке оформлюють контрастні гострі кути споруди з жовто-зеленим кольором транзитних зон дивує і притягує увагу багатьох туристів.

Рис.1.18. Використання гострих кутів в інтер'єрі хостелу Саво

Рис.1.19. Використання яскравого кольору в інтер'єрі транзитної зони

Відповідно цьому було оформлено та розміщення різних місць для відпочинку – це багаторівневі місця для сну та одиночні приватні кімнати.

Рис.1.20. Багаторівневі зони для сну

Рис.1.21. Приватні зони для сну

Конкуренція готельної справи в світі велика і важливо зацікавити відвідувача відповідним оформленням інтер'єрів. Головним способом суспільного зацікавлення – це оформити ультра сучасний простір з елементами ідентифікації нації, тому у дипломному проекті пропонується додати історичні стильові ознаки нації та залучити культурні національні риси.

Прикладом оформлення історичного простору є готель «Independente» (з укр. – незалежний) розташований між двома наймоднішими кварталами Лісабона - К'ядо та Принсіпі-Реаль. Він пропонує ідеальний богемний досвід Лісабона. Розташований у відреставрованому палаці XIX століття, готель Independente Suites пропонує 22 люкси на вибір, усі вони різні та унікально прикрашені підібраними старовинними дизайнерськими предметами.

Рис.1.22. Внутрішнє наповнення готелю «Independente»

Прекрасний досвід переоформлення в рекреаційний туризм з сучасним функціональним наповненням з історичними деталями. Простір орієнтований на створення унікальних та справжніх вражень як для мандрівників, так і для місцевих жителів.

Прагнучих повернути одну з найкращих традицій Португалії - гостинність - група має колекцію властивостей, що визначаються їх особливістю та оригінальністю. У них відвідувачі можуть знайти не лише місце для сну та їжі, але й місце для зустрічі з іншими однодумцями, поділитися історіями та досвідом та відчувати місцеве життя.

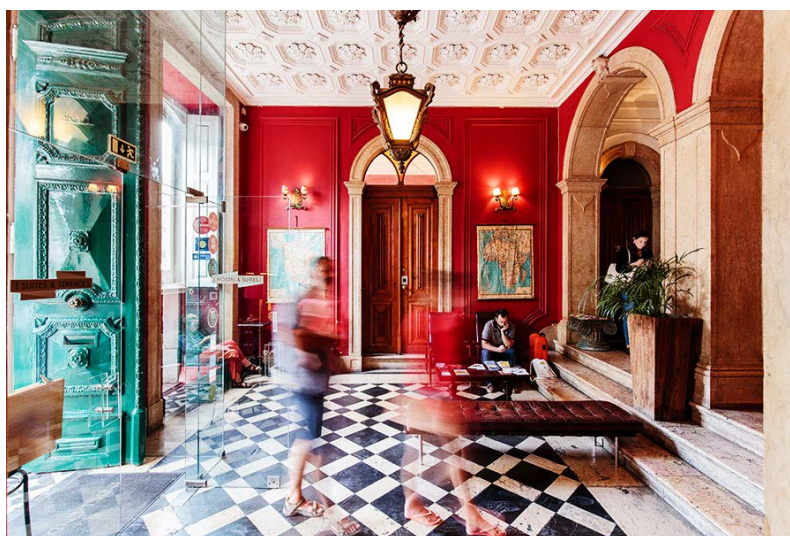

Рис.1.23. Фойє готелю «Independente»

На знаковій станції Сан-Бенто, яка була відкрита в 1896 році, засновано проект “Пасажирський хостел”, розроблений детально з історичним збереженням облицювання будівлі та осучасненим простором.

Рис.1.24. Фойє Пасажирського хостелу

Краса та масштаби будівлі призвели до диференційованої концепції хостелу з 2 типами житлових приміщень, спільними та приватними, та винятковими зонами загального користування.

Пасажирський хостел - це проект відновлення високого стандарту, з дуже комфортними та затишними номерами та добре обладнаними приміщеннями з історичними деталями. Головною ознакою осучаснення простору є «зелена» екологічна функція хостелу, застосовано екологічні рішення, для звернення уваги на проблематику навколишнього середовища.

Хостел Passenger наповнений старовинними предметами меблів, з багатьох поїздок та місць, що обумовлює органічне поняття поєднання старовинної естетики з сучасною функцією.

Рис.1.25. Загальний простір Пасажирського хостелу

З аналізу прототипів готельних будівель, основою яких були хостели, отримано головні тенденції в оформленні інтер'єрів:

– Яскравий і технологічний дизайн. Туристів більше не приваблює гасло «тут так само здорово, як і у мене вдома» - простий набридлий бежевий і пастельний відтінок, білосніжне білизна, кахельну підлогу і килим в номері. Згідно з дослідженням Booking.com, проведеному в 2018 році, 49% туристів продовжили проживання в готелях з дизайном максимально відрізняється від домашнього інтер'єру. Гостя неймовірно захоплюють предмети сучасного мистецтва, технології «розумний дім», зелені, помаранчеві, сині фарби, незвичайні дизайнерські історичні атрибути.

– Екологічність. Туристів все більше привертають проблеми екології, тому величезне перевагу вони віддають дизайну: з використанням дерева, без використання пластику в інтер'єрі; з величезною кількістю природного світла і з великими вікнами; з фермерськими продуктами на сніданок; з контейнерами для сортування сміття.

– Просторий і функціональний лобі. Туристи все менше часу проводять в стінах номера, вони активно вивчають місцевість навколо і територію готелю, знайомляться і спілкуються.

Гіперемоційність споживача. Людина віддає вподобання на рівні інтуїції і почуттів, і тільки після аналізує пропозиції. Дизайнер може за допомогою наповнення інтер'єру змусити людину відчувати. Сучасний світ, це не тільки інноваційне меблеве наповнення, а й збережена вікова історична естетика. Естетично правильно виготовлений об'єкт поєднує в собі і емоційне регулювання і почуттєве регулювання.

Особливості українських хостелів на відміну від європейських полягають у тому, що далеко не всі хостели займають окремі будівлі - як правило, під них переобладнають житлові площі або колишні комунальні квартири, які зберігають культуру інтер'єрів.

Головне кожного хостелу - це його національна атмосфера, так як саме в такий громадський простір збиратимуться мандрівники в пошуках розмов і натхнення. Створення особливого – проєктуйте сучасний хостел, а в ньому концепцію національної культури, відповідну історичну естетику. Такі деталі дизайну створюють унікальне враження у ваших гостей, що разом з високоякісним обслуговуванням змусить їх повертатися і рекомендувати ваш хостел іншим мандрівникам.

1.4 Висновки до першого розділу

1.1 Проаналізовано історичні передумови становлення готельної справи, проведено аналітичний аналіз прообразів готелів, які з'явилися більш ніж за тисячу років до н. е., починаючи з стародавніх часів та до сучасного стану готелів в Україні. Сформовано історичну особливість готельної справи, на основі якої будівлі було спроектовано перші хостели, їх сучасний стан та значення в суспільстві.

1.2. Відповідно стандартній класифікації засобів розміщення туристів, яка розроблена експертами СОР (Світова організація торгівлі), проаналізовано розряди та категорії розміщення відвідувачів готельної справи. Надано на основі колективних засобів розміщення туристів таблицю з видами споруд розміщення туристів.

1.3. З'ясовано, що у сучасному світі достатньо прототипів споруд готельної справи, а саме хостелів, які забезпечили існування та розвиток туристичної зацікавленості державою. Актуальний хостел поєднує простоту, важливість історичної естетики та вражаючу атмосферу. Готельні будівлі сучасності мають бути багатофункціональні та прості у використанні, при цьому вони повинні не тільки зберігати потребу цивілізації в них, а й забезпечувати культурний розвиток та взаємозв'язок суспільства.

РОЗДІЛ II. НОРМАТИВНА БАЗА ПРОЕКТУВАННЯ ХОСТЕЛІВ

2.1 Посилання на нормативні документи

Державні нормативні документи — це офіційний документ (нормативно-правові акти), прийняті центральним органом виконавчої влади, у якому містяться норми з питань будівництва та архітектури.

При проектуванні потрібно опиратися на державні будівельні норми для того, щоб уникнути проблем в ергономічному та експлуатаційному подальшому функціонуванні проектованої будівлі. Дотримання загальних вимог на рахунок пожежної безпеки, ізоляційних вимог, інклюзивної функції приміщення та інших інженерних засобів. Також забезпечити кримінально-правову ситуацію в подальшому розвитку будівлі і виконуючу приватну особу.

Проектована споруда поєднує тип житлових приміщень та громадських, тому слід використовувати державні будівельні норми, які безпосередньо відносяться до запропонованого типу будівлі.

Для проектування готельного типу споруди використовуються спеціально сформовані Державні будівельні норми ДБН В2.2-20:2008 Будинки і споруди. Готелі.

У цих Нормах є посилання на ряд нормативних документів, які забезпечують відповідну правильну експлуатацію будівлі. Нижче наведені державні будівельні норми при використанні яких проектуються готельні споруди.

ДБН В. 1.1-7-2002 Захист від пожежі. Пожежна безпека об'єктів будівництва

ДБН А.2.2-3-2014 Склад та зміст проектної документації на будівництво. За цими нормами встановлюється склад та зміст проектної документації капітального ремонту або переоснащення частин споруд будь-якого призначення.

ДБН В.2.2-9:2018 Громадські будинки та споруди. Поширюються на

проектування нових і реконструкцію існуючих будинків, споруд та комплексів громадського призначення (далі - громадських будинків), а також вбудовано-прибудованих приміщень громадського призначення.

ДБН В.2.2-15:2019 Житлові будинки. Основні положення.

Проектована будівля визначає поєднання закладів житлового типу та закладів дозвілля, які опираються на ДБН В.2.2-16-2019 Культурно-видовищні та дозвіллі заклади, також передбачено ДБН В.2.2-25-2009 Підприємства харчування (заклади ресторанного господарства).

У документі також наведено Державні стандарти України, основні з них наведено нижче.

ДСТУ 4268:2003 Послуги туристичні. Засоби розміщення. Терміни, встановлені цим стандартом, обов'язкові для вживання в усіх видах нормативних документів, що стосуються сертифікації послуг з тимчасового розміщення (проживання), для встановлювання категорій готелів та інших об'єктів, що надають послуги з тимчасового розміщення (проживання), а також для робіт зі стандартизування.

Державні стандарти класифікації готелів ДСТУ 4269:2003. Цей стандарт встановлює класифікацію готелів та аналогічних засобів розміщування незалежно від форм власності та відомчої належності.

При проектуванні хостелів пропонується стандарт міжнародної федерації хостелів ІУНФ. Hostelling International (HI) - це неурядова, неприбуткова організація, що представляє 71 асоціацію членів та 6 асоційованих організацій у всьому світі.

2.2 Основні положення та визначення

Колективний засіб розміщення – засіб розміщення, в якому надають місце для ночівлі в приміщенні для груп осіб більше ніж одна сім'я. До колективних засобів розміщення відносяться згідно з ДСТУ 4527: готель, агротель, акватель, апартамент-готель, апарт-готель, база відпочинку, ботель, будинок відпочинку, гостьовий будинок, готельно-офісний комплекс, кемпінг, клуб-

готель, конгрес-готель, конгрес-центр, бізнес-центр, круїзне судно, курортний готель, мотель, готель-люкс, готель-резиденція, палац-готель, туристична база, туристичний комплекс, туристичний потяг, гірський притулок, флотель, хостел, молодіжний готель та інші

При проектуванні готелів слід керуватися вимогами щодо висот приміщень, протяжності та ширини коридорів і сходів, викладеними в ДБН В.2.2-9, ДБН В.2.2-15, ДБН В.1.1-7.

Місткість готелів визначається завданням на проектування з урахуванням положень ДСТУ 4268, ДСТУ 4269.

Ділянка, що пропонується для розміщення готелю, повинна відповідати вимогам санітарно-епідеміологічних правил і гігієнічних нормативів щодо рівнів природних та штучних радіонуклідів, вмісту потенційно небезпечних для людини хімічних і біологічних речовин у повітрі, ґрунті, негативних фізичних факторів (шум, вібрація, інфразвук, електромагнітні поля тощо) та інших.

Площа ділянки визначається завданням на проектування або проектом з урахуванням умов розміщення, характеру міського середовища, функціонального складу і категорії готелю. Земельна ділянка для розміщення готелю повинна забезпечити можливість облаштування (розміщення ділянки відпочинку, господарських ділянок і гостьових стоянок автотранспорту) та озеленення. Необхідність розміщення на ділянці спортивних і дитячих майданчиків, а також зимових садів, оранжерей, зелених партерів та інших зон відпочинку і дозвілля визначається завданням на проектування або проектом.

2.3 Функціонально-планувальні вимоги до структури будинків готелів та їх окремих елементів.

2.3.1 Планувальні вимоги

До складу готелів можуть входити такі групи приміщень і служб: приймально-вестибюльна, житлова, культурно-дозвіллева, фізкультурно-оздоровча, медична, підприємств побутового обслуговування і торгівлі,

підприємств харчування, ділової діяльності, адміністрації і служб експлуатації, приміщень обслуговування, вбудовано-прибудованих підприємств і закладів.

Наявність житлової та приймально-вестибюльної груп приміщень є обов'язковою. Склад додаткових приміщень, що підвищують комфорт готелю, не нормується і приймається згідно із завданням на проектування або за проектом.

Житлова частина будинків готелів (номерний фонд) повинна бути функціонально і планувальне відокремленою.

Номери повинні розташовуватися в зоні мінімального впливу шуму, що спричиняє транспорт і інженерне обладнання готелю, згідно з вимогами і бути ізольовані від шумів і запахів із кухні. У житлових приміщеннях готелів не повинні порушуватись гігієнічні нормативи фізичних, хімічних та біологічних факторів, що створюються джерелами, розміщеними у вбудованих громадських приміщеннях. Розміщення житлових приміщень у підземних, підвальних і цокольних поверхах не допускається.

Просторова структура готелів повинна забезпечувати чіткий поділ потоків гостей, обслуговуючого персоналу і відвідувачів блоків громадського призначення, що працюють на населений пункт, де розміщується готель.

При проектуванні необхідно виключити суміщення і перетинання господарських і виробничих маршрутів з маршрутами проживаючих і відвідувачів.

При включенні до складу готелю груп приміщень громадського призначення, що працюють на населений пункт, де розміщується готель, для них слід передбачати ізольовані входи з вулиці.

У готелях повинні бути забезпечені умови доступу і проживання інвалідів, що пересуваються на кріслах-колясках (згідно з ДБН В.2.2-17 та ДСТУ 4269). При цьому необхідно передбачати резерв одно- і двомісних номерів з відповідним обладнанням, шириною проходів і дверних прорізів, а

також пристрої для безперешкодного пересування інвалідів по горизонтальних і вертикальних комунікаціях.

Входи до будинків готелів необхідно обладнувати пристроями для захисту від атмосферних опадів. Основні входи до готелів повинні мати тамбури. Другорядні входи допускається обладнувати подвійними дверима, що відчиняються в напрямку виходу.

Без природного освітлення не допускається проектувати апартаменти, житлові, службові та адміністративні приміщення з постійним режимом роботи. Допускається розміщення службових та адміністративних приміщень у підвальних і підземних поверхах за умови забезпечення природного освітлення за допомогою інженерних пристроїв (світловодів тощо).

2.3.2 Житлові та адміністративні приміщення

До групи житлових приміщень входять житлові кімнати, приміщення по поверхового обслуговування, приміщення громадського призначення (вітальні, дитячі кімнати тощо).

Номери можуть проектуватися в складі однієї житлової кімнати та санітарного вузла або доповнюватися передпокою, гардеробною. Допускається об'єднання двох і більше суміжних номерів, а також улаштування при номерах кабінетів для індивідуальної роботи.

У складі апартаментів допускається передбачати приміщення для помічників (житлову кімнату, службову кімнату із шафами, санвузол). Допускається проектування апартаментів (типу "дуплекс") у двох рівнях.

Склад приміщень апартаментів квартирного типу встановлюється завданням на проектування.

Усі номери повинні мати вбудовані шафи для верхнього одягу, білизни, багажу, розміщені в передпокої або житловій кімнаті, із мінімального розрахунку одна шафа (0,60 м x 0,55 м) на одного проживаючого. Допускається заміна вбудованих шаф корпусними меблями.

Усі номери готелю повинні мати природне освітлення з освітленістю житлових приміщень, встановленою ДБН В.2.5-28. Час інсоляції номерів не лімітується. Номери, орієнтовані на сектор горизонту 190-270°, повинні мати сонцезахисні пристрої, які у рівні 2-3 поверхів можуть бути замінені захисним озелененням.

Висота житлових приміщень не менше 3,1 м, допоміжних приміщень номерів висота повинна бути не менше 2,1 м. Ширина номерів готелів повинна бути не менше 2,4 м. Ширина передпокою номерів повинна бути не менше 1,1 м.

У номерах і вітальнях допускається влаштування лоджій і балконів з висотою огорожі не менше 1,2 м. Глибина балконів повинна бути не менше 1,2 м, лоджій - 1,4 м.

На житлових поверхах готелів допускається влаштування приміщень громадського призначення (барів, кафе, буфетів, віталень, приміщень для ділових зустрічей, дитячих кімнат тощо) за умови шумозахисту житлових приміщень. Розміщення приміщень громадського призначення суміжно з житловими приміщеннями не допускається.

У вестибюлі готелю рекомендовано виділяти вхідну зону, зони прийому (реєстрації гостей і оформлення документів), очікування, відпочинку та збору організованих груп, інформації, встановлення телефонів-автоматів, банкоматів і торговельних кіосків, входу до підприємств харчування і побутового обслуговування, комунікаційну зону (з ліфтовими холами).

Допускається часткове взаємопроникнення функціональних зон без порушення системи комунікацій вестибюля. Зону очікування, відпочинку та збору організованих груп рекомендується проектувати непрохідною.

Приміщення адміністрації слід, як правило, групувати на перших поверхах поза основними потоками проживаючих. Склад приміщень адміністрації та їх площі слід визначати завданням на проектування з урахуванням рекомендацій. У будинках готелів у групі адміністративних

приміщень допускається розміщення офісів готельних об'єднань і туристських організацій різного типу за умови, що це не знижує комфорту проживання.

2.3.3 Підприємства харчування

Підприємства харчування в готелях слід проектувати відповідно до завдання на проектування з урахуванням вимог ДБН В.2.2-9, ДСТУ 4281 та СанПиН 42-123-5777. Рекомендовані типи і місткість підприємств харчування (крім їдалень для персоналу) представлені в таблиці 3.

Підприємства харчування, розташовані в готелях, слід поділяти на відкриті (загальнодоступні, але з переважним обслуговуванням проживаючих у готелі, що мають доступ як з готелю, так і з населеного пункту, де знаходиться готель) і закриті, які обслуговують лише проживаючих. Вхід до закладів ресторанного господарства (ресторан, кафе, бар) має бути з готелю, може бути і окремий вхід з вулиці, але це не стосується закладів ресторанного типу, розташованих вище другого поверху.

При основному виробництві підприємств харчування з кількістю місць більше 20 слід передбачати приміщення завантаження (за необхідності - з дебаркадерами). При підприємствах харчування готелів слід передбачати господарські двори (або зони загальних господарських дворів). Завантажувальні та господарські зони повинні бути, як правило, критими, з візуальною і шумовою ізоляцією від житлових і громадських зон готелю.

При розміщенні підприємств громадського харчування над житловими зонами готелів і на відкритих майданчиках необхідно передбачати шумозахист житлових приміщень згідно з вимогами 8.9 та 8.10 і навколишньої житлової забудови.

2.3.4 Приміщення культурно-дозвілевих призначень

До структури готелів допускається включати культурно-видовищні та дозвіллеві заклади різного типу. Набір приміщень культурно-видовищного та дозвіллевого призначення в складі готелів визначається завданням на проектування з урахуванням нормативних документів щодо проектування

відповідних об'єктів.

Площі приміщень культурно-видовищного та дозвілєвого призначення, а також їх обладнання і технологічне забезпечення слід приймати згідно з вимогами

2.4 Стандарт міжнародної федерації хостелів ІУНФ

Крім визначених вимог за хостелом – стандартів, хостелу необхідно відповідати всім правилам та нормам місцевого законодавства. Клієнти зобов'язані слідувати правилам, встановленим у хостелах таких країн, де вони розміщуються.

Хостели, розділені на три категорії класів. Більша їх частина відноситься до класу стандартних. Класом нижче - хостели, для яких зроблені певні виключення з різних причин, до прикладу, віддалене розміщення. Класом вище - хостели, що пропонують більш якісне розміщення та обслуговування. Бажане розміщення останніх поблизу найбільших транспортних магістралей, місце відпочинку та визначних місць.

Тільки хостели, повністю відповідні стандартам Федерації, разом із відповідністю державними нормами, мають право на обслуговування клієнтів.

У розділі наведено загальні вимоги до стандартів та роботи хостелів, затверджених Міжнародною федерацією молодіжних хостелів на конференціях 1994 року. Вимоги є основою для відповідної експлуатації хостелу.

Структурно вони представляються в п'яти розділах:

– Культура суспільства і прийом

Керівництво та персонал хостелів повинні приділяти принципи "відкритості для всіх". Система забезпечення інформацією та прийому попередніх замовлень - бронювання місцевих державних службовців. Особливий підхід з боку Федерації – це наявність членської карти, а також національної членської карти, після придбання якої, клієнти отримують право

на отримання скидок в хостелі та інших організаціях, надаючи скидки за цим картою.

Хостели одного класу повинні мати однакові години роботи. Засоби обслуговування (персонал), адміністрація закладу, відповідні за безпеку всередині та функціонування житлового простору оформлюється відповідно заданого технічного завдання.

Інформацію для проживаючих і покажчики необхідно оформляти в зрозумілій формі і розміщувати в помітних місцях.

Клієнт повинен мати можливість проживання в хостелі на максимально можливий термін. Згідно з цілями закладу, продовження проживання в них визначається кількістю вільних місцевих або місцевих законів щодо оренди житла.

– Чистота і порядок

Технічний та обслуговуючий персонал повинні стежити за чистотою і порядком у приміщеннях хостелу, а також - за своєю власною зовнішністю. Як зсередини, так і зовні хостел повинен виглядати охайним, прибраним і красиво оформленим.

– Безпечність

У хостелі повинні прийматися необхідні заходи для забезпечення особистої безпеки клієнтів, а також - для збереження їх речей.

– Об'єднаність / Приватність

Хостел повинен забезпечувати своїм клієнтам належний рівень відокремленості / приватності.

– Зручність

На додаток до того, що хостели повинні відповідати міжнародним хостел-стандартам, прийнятим Федерацією, керівництво і персонал хостелу повинні забезпечувати клієнтів всім необхідним для комфортного проживання, в т. ч. ночівлі.

2.4.1 Вимоги харчової промисловості

Обслуговуючий персонал повинен дотримуватися вимог особистої гігієни, стежити за своєю зовнішністю, особливо при приготуванні або сервіровці страв і напоїв.

По можливості для проживаючих в хостелі обладнується кухня з усіма необхідними миючими засобами, пристосуваннями для приготування страв, столовими приборами, місця для зберігання продуктів і іншого, якими проживаючі можуть скористатися в будь-який зручний для них час.

При наявності в хостелі кафе чи ресторану, має бути чітко вказано час їх роботи і час надання сніданків, обідів і вечерь, якщо такі послуги надаються.

2.4.2 Санвузли і сантехніка

Всі туалети, раковини, душові та інша сантехніка в хостелі повинна знаходитися в справному стані, мати чисту поверхню без тріщин, уламків, відколів та інших провокують появу бактерій пошкоджень. Також в хостелі обов'язкова відповідна регулярна санітарна обробка.

2.4.3 Безпека

Незважаючи на те, що безпека і збереження речей є особистою справою кожної людини, постояльці вправі розраховувати на підтримку з боку керівництва і персоналу хостела, в т. ч. в забезпеченні власної безпеки і збереження особистих речей.

Цінності і особисті речі постояльців можуть зберігатися в спеціально відведених для цього місцях. Проживають повинні бути проінформовані про їх розташування та правила користування.

Можливість проникнення в хостел сторонніх осіб повинна бути зведена до мінімуму. Служба безпеки контролює всі входи і виходи хостелу, стежить за громадським порядком і поведінкою входять туди осіб та постояльців. Охоронці повинні бути завжди готові вчасно відреагувати на виникнення надзвичайної ситуації.

Хостел повинен бути обладнаний протипожежними засобами. Пожежні виходи і сходи позначаються відповідними покажчиками; шляхи підходу до них не повинні мати загороджень. Місцеві протипожежні заходи обов'язкові для всіх. Особливу увагу слід приділяти потенційно небезпечним в пожежному відношенні об'єктів.

З метою звести до мінімуму ризик сексуальних злочинів і домагань будь-якого роду особливу увагу слід приділяти проживають в багатомісних номерах. Багатомісні номери повинні розділятися на жіночі і чоловічі, за винятком випадків, коли приїжджають хочуть поселитися разом.

Багатомісні номери повинні бути обладнані з урахуванням відповідних обмежень доступу в них сторонніх і вимог з безпеки.

2.4.4 Умови для проживання

Багатомісні номери в хостелі повинні бути роздільними – для чоловіків і жінок. Для батьків з дітьми робиться виняток. Багатомісні номери повинні бути обладнані ліжками, кожна з яких повинна мати матрац, подушку і належну кількість ковдр - в залежності від місцевих кліматичних умов.

Душові, умивальні кімнати і туалети також повинні бути роздільними, а по можливості – персональними.

У хостелі необхідна наявність спільної кімнати для відпочинку, де проживають могли б спілкуватися між собою. Якщо куріння в хостелі дозволено, то для курців і некурящих повинні бути свої, окремі місця відпочинку і проведення часу.

При відсутності більш високих вимог до забезпечення комфортних умов проживання, що пред'являються місцевим законодавством, хостели повинні відповідати наступним технічним стандартам Федерації:

– Спальні. Простір, що виділяється на одну людину, - не менше 5 м³, де площа (під одномісну або двоярусне ліжко) - 4 м², і відстань від спинки двох'ярусної ліжка до стелі - не менше 75 см; Розмір ліжка - не менше 80 на 190 см, відстань між ліжками - не менше 75 см (якщо відсутня перегородка).

Плата за видачу постільної білизни повинна бути по можливості включена у вартість проживання; при відсутності такої послуги, хостел має за окрему плату надати чисту білизну в тимчасове користування.

– Туалети і душові: 1 туалет - на 12 осіб (щонайменше, по одному для кожної статі); 1 раковина - на 6 осіб; 1 душова або ванна - на 15 осіб. Обов'язкова наявність гарячої води (централізовано чи через нагрівачі), мила і сушарок для рук (в місцях загального користування).

– Інші місця загального користування. У хостелах, які не забезпечують харчуванням, створюються гостьові кухні - з усіма необхідними для приготування їжі пристосуваннями: плитами, сковородами, каструлями і т. д., або надаються мінімальні послуги з приготування їжі для постояльців; Освітлення приміщень повинно бути достатнім, в т. ч. в місцях загального користування та на сходових клітинах; Для проведення зустрічей і спільного проведення часу, повинна бути відповідна кімната або майданчик на відкритому повітрі (якщо це дозволяють кліматичні умови); Структурні особливості хостелів повинні дозволяти в розумних межах приглушати вихідний внутрішній і зовнішній шуми.

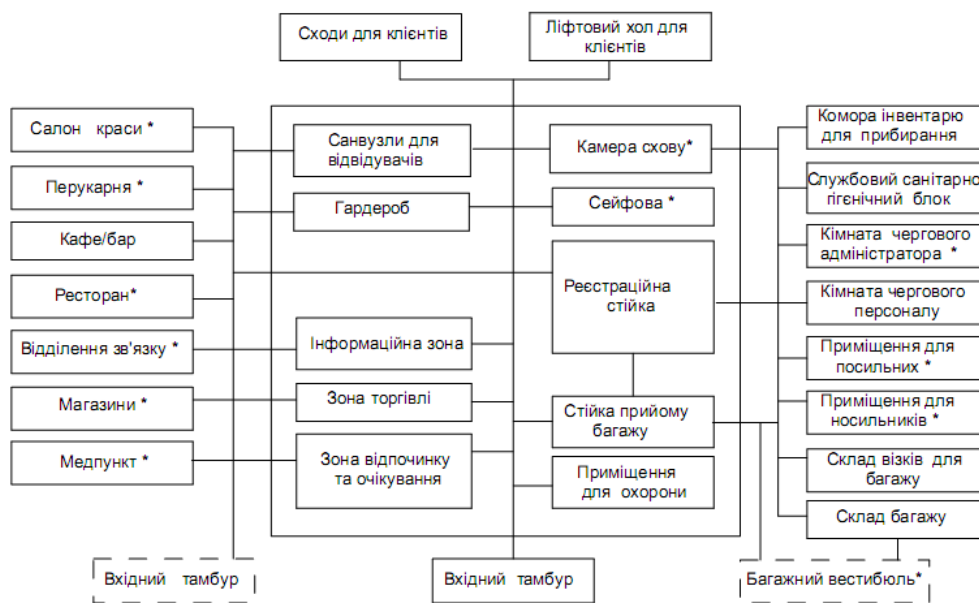
2.5. Ергономічні вимоги

Доцільно сформований простір поєднує в собі декілька важливих чинників – ергономіка, естетика, функціональність – ключові аспекти в формуванні простору. Розуміння впливу чинників важлива для проектування громадських споруд, у тому числі розуміння нормативних даних та правильного комфортного використання їх для подальшої роботи.

Обраний тип житлової громадської споруди – хостел, молодіжний готель – складається з номерів, що розташовуються переважно за коридорною або блочною системою, мають обов'язкові умови для самостійного приготування їжі та санітарно-гігієнічні спільну зручності на певну кількість відвідувачів.

Об'ємно-планувальні рішення повинні відповідати єдиному руху відвідувача з відповідною організацією функціональної групи приміщень і служб:

- приймальня-вестибюль – рецепція або інформаційна зона прийому відвідувачів;
- житлові приміщення; можливе розміщення житлових груп з різним типом – спільні за відповідністю статі; персональні номери – одиночні житлові кімнати; номери для двох тощо;
- культурно-дозвілєві приміщення – для відповідної організації дозвілля відвідувачів;
- підприємства харчування; у випадку хостелу – організація приміщення особистого приготування з відповідним функції наповненням;
- адміністративні приміщення; входять також приміщення охорони та приміщення надання першої медичної допомоги;
- санітарно-технічне обслуговування.

* - необов'язкові приміщення

Рис.2.1. Транзитний функціональний зв'язок між зонами

За складом приміщень громадські будівлі поділяються на основні типи:

- тип І - з повторюваними приміщеннями відносно невеликій площі;

- тип II - з головним зальним приміщенням;
- тип III - будівлі з комбінованим типом складу приміщень;
- тип IV - будівлі з основними приміщеннями у вигляді пов'язаних між собою залів.

Тип і функція будівлі визначає і його планувальне рішення. Так, для будівель типу I характерна коридорна система з центральним або бічним розташуванням коридору; при цьому для будинків підвищеної поверховості з відносно компактним планом характерно центральне розташування вертикальних комунікацій з використанням подвійного коридору або замкнутого коридору - каре.

Для будівель типу II характерна центрична композиція, при якій дрібні приміщення групуються навколо великого залу.

У будинках типу III зальні приміщення розташовуються або в окремих обсягах, або на останніх поверхах.

Нарешті, будівлі типу IV мають анфіладну систему планування. При цій системі основні зальні приміщення будівлі включають в себе і комунікаційну функцію, що підвищує економічність планувального рішення.

Остаточно громадські будівлі за своїми об'ємно-планувальних схемами можна розділити на наступні групи:

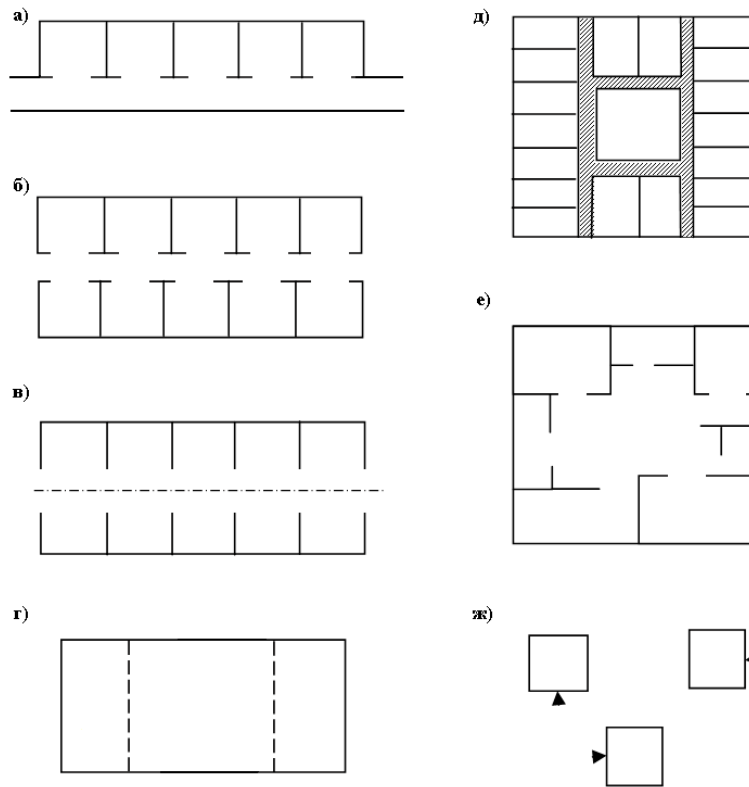

Рис.2.2. Об'ємно-планувальна схема: а) з горизонтальною комунікацією – галерейна; б) коридорна; в) протяжна; г) анфіладно-центральна; д) коридорна система іншого типу; е) центрична; ж) комбінована (змішана)

Житлова частина – група приміщень, яка розташовується у багатофункціональних або житлових спорудах повинна відповідати планувальному відокремленню, бути функціональною і мати ізольовані виходи. Житлова група, крім спальних приміщень повинна мати приміщення громадського обслуговування та вітальні-холи.

Приміщення житлової групи мають розміщуватися з відповідністю в 50% до усїєї площі – це основна та найважливіша частина приміщень.

Висота допоміжних приміщень номерів повинна бути не менше 2,1 м. Ширина номерів готелів повинна бути не менше 2,4 м. Ширина передпокою номерів повинна бути не менше 1,1м.

Усі номери готелю повинні мати природне освітлення з освітленістю житлових приміщень. Час інсоляції номерів не лімітується. Номери,

орієнтовані на сектор горизонту 190-270°, повинні мати сонцезахисні пристрої, які у рівні 2-3 поверхів можуть бути замінені захисним озелененням.

Номери можуть проектуватися в складі однієї житлової кімнати або спільних та санітарного вузла – у хостелах допускається загальний санвузел з відповідним відношенням використання, можливе доповнення передпокою, гардеробною (рис. 2.3). Дopusкається об'єднання двох і більше суміжних номерів, а також улаштування при номерах кабінетів для індивідуальної роботи.

Відповідно до сучасних вимог, при проектуванні готелів необхідно передбачувати не менше 5% номерів, розрахованих на універсальне використання (в тому числі на використання маломобільними групами населення МГН). Ширина проходів між меблями і обладнанням повинна бути не меншою за 1,2 м, ширина балконів і лоджій – не менше 1,5 м у проясненні. Підходи до різного обладнання і меблів повинні бути не меншими 0,9 м, а за необхідності повороту крісла-коляски на 90° - не менше 1,2 м. Діаметр зони для самостійного розвороту на 90°-180° інваліда на кріслі-колясці слід приймати не менше 1,5 м.

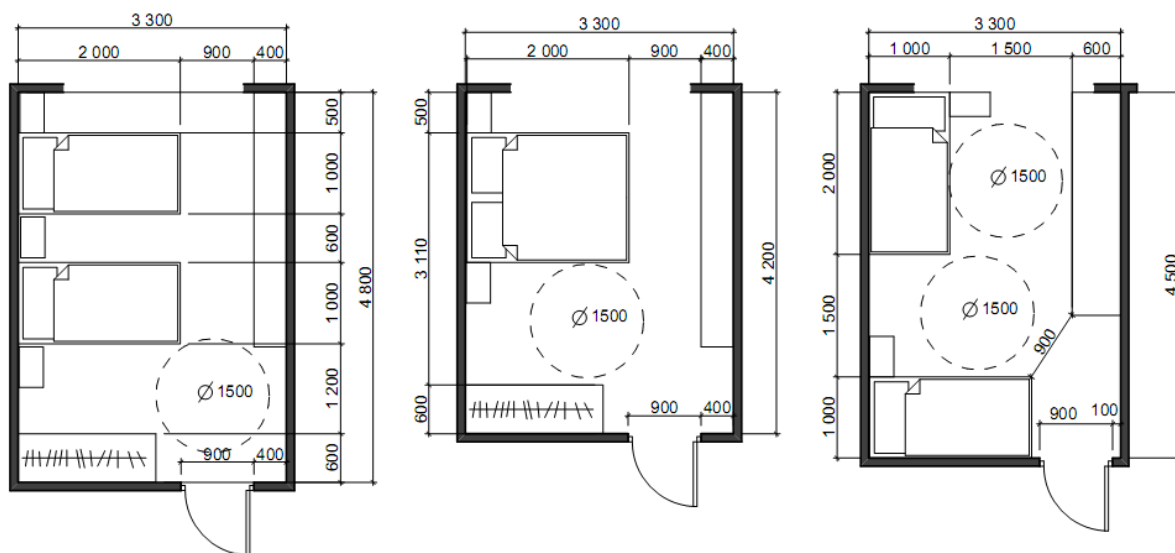

Рис.2.3. Загальні габаритні розміри стандартних номерів (розміри вказані в міліметрах)

Однокімнатні одномісні номери з ліжком на одну людину застосовуються не часто, у зв'язку з їх економічною недоцільністю – вигідніше запропонувати двомісний номер одній людині, але мати можливість прийняти в ньому двох проживаючих або сімейну пару, ніж мати меншої площі номери, але розраховані завжди тільки на одного проживаючого.

Розробка дизайн-проекту інтер'єру хостелу включає в себе кілька обов'язкових пунктів:

- Ергономіка простору. Зручне і комфортне місце для сну важливий елемент в інтер'єрі хостелу.

- Стилiстика і настрої – естетика приміщення. Крім зручних «ліжко-місць», головне в хостелі атмосфера – відповідно для розрахованого типу відвідувачів – вибирають хостели молоді люди, які подорожують поодиночці або невеликими компаніями.

- Санітарні нормативи. Хостел повинен відповідати вимогам до приміщень для розміщення туристів, і особливу увагу слід приділити комфортним умовам використання.

Санітарні вузли в громадських будівлях слід розташовувати на відстані, що не перевищує 75 м від найбільш віддаленого місця постійного перебування людей. Приміщення туалетів ізолюються від інших приміщень і коридорів спеціальними тамбурами-шлюзами, в яких розташовуються умивальники.

Чинний технічний регламент, чітко визначає розміри санвузла для житлових приміщень:

- мінімальна висота між перекриттям – 2 500 мм;
- глибина - не менше 1 200 мм;
- мінімальна ширина санвузла - 800 мм.

Регулюється також стандартні розміри санвузла, поєднаного туалету з ванною, і установку сантехніки в ньому:

- перед ванною і душем повинно бути не менше 700 мм, перед унітазом 600 мм вільного простору;
- біде встановлюється на 250 мм від унітазу, якщо інше не передбачено моделлю;
- з боків від сантехнічної точки повинно залишатися 250 мм вільного місця.

Загальні номінальні розміри сантехнічного обладнання:

- висота стандартної ванни з ніжками - 640 мм, без - 480-510 мм, розміри ванн 750-800 x1600 мм, 750-800x1700 мм, кутові моделі – 1500x1500 мм і 1600x1600 мм;
- душові кабінки – 800x800, 900x900 і 1000x1000 мм, для маленьких приміщень рекомендується вибрати душову панель з піддоном;
- допоміжні декоративні елементи, розміщено відповідно комфортного використання – на 500-700 мм віддалений від ванни або душу;
- в залежності від моделі розміри унітазів можуть відрізнятися – 440x650, 400x600, 360x650;
- біде - 370x540 і 400x600 мм;

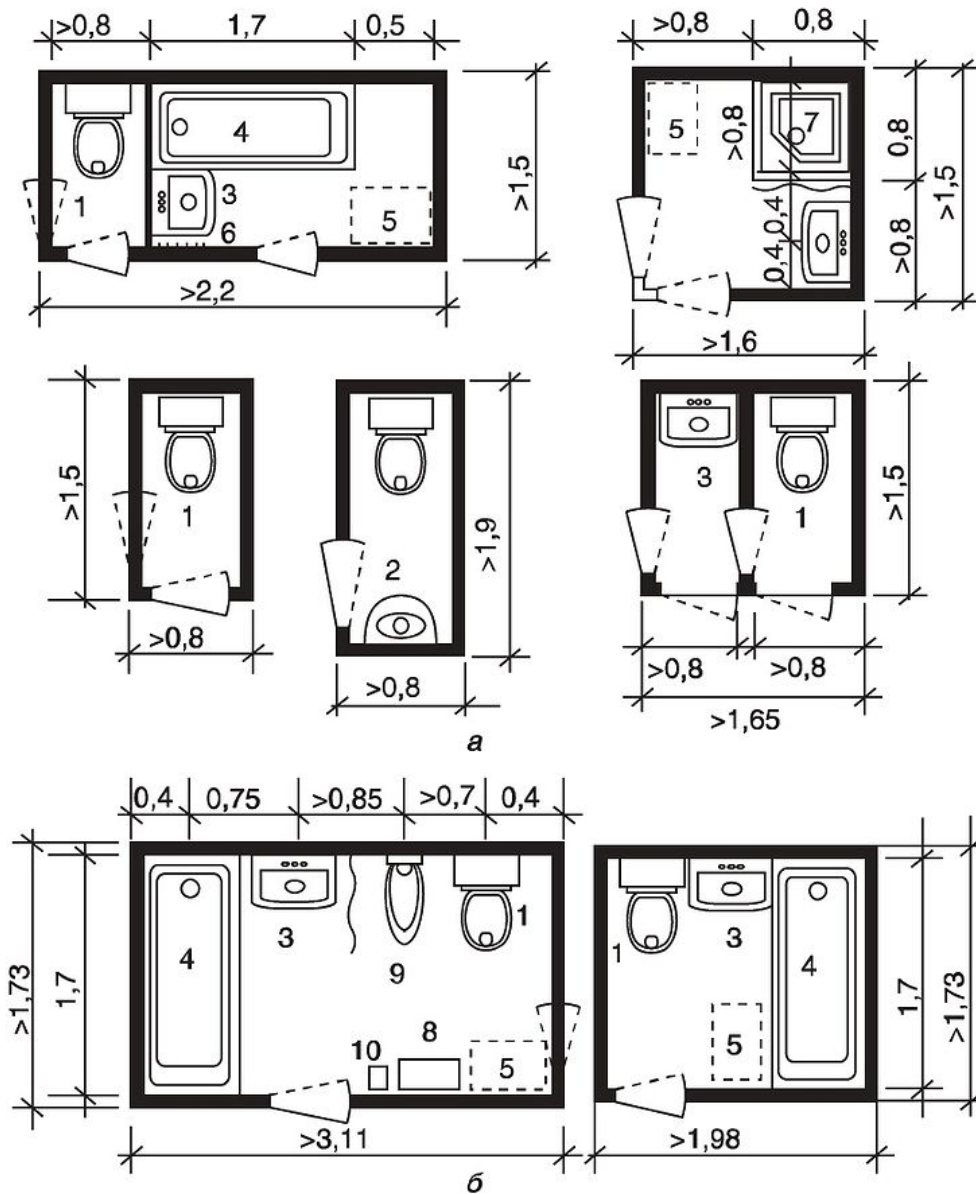

Рис. 2.4. Номінальні габаритні розміри обладнання та класичне планування сантехнічних приміщень

2.6 Санітарно-гігієнічні та екологічні вимоги

При реконструкції будинків зі зміною або доданням санітарно-технічних вузлів слід вживати заходи щодо гідро-, шумо- та віброізоляції, а також на необхідність, посилення перекриття, на яких передбачається встановлення цих санітарних вузлів.

Розміри, розміщення і обладнання санітарно-гігієнічних приміщень повинні задовольняти вимоги користування, надмірної вологості,

паразитичної фауни і мікрофлори.

Кількість зовнішнього повітря, що надходить, на одну людину для житлових приміщень готелів рекомендується приймати в межах 60 м³/год.

Житлова частина готелю та основні громадські приміщення повинні мати особливий захист від надходження небажаних запахів від приготування їжі, ремонтних робіт, експлуатації автотранспорту та інших механічних систем тощо.

Житлові приміщення готелів повинні бути захищені від неіонізуючого випромінювання, як від зовнішніх, так і від внутрішніх джерел (медичне, кухонне, технічне обладнання тощо).

Слід передбачати особливі заходи щодо захисту номерів і громадських приміщень від шуму з коридорів (шумозахисні двері, ущільнення в притулах, влаштування тамбурів або других дверей у передпокоях тощо) і від шуму та вібрації, що спричиняє механічне обладнання (влаштування амортизаторів, гнучких вставок, підвісок, плаваючих фундаментів тощо) згідно з вимогами.

Системи вентиляції, кондиціонування та опалення, теплотехнічні характеристики огорожувальних конструкцій повинні бути такими, щоб не допускати зволоження (шляхом конденсації, капілярності, затікання дощових та талих вод тощо) внутрішніх поверхонь і елементів готелів і створення умов для розмноження пліснявих грибів різного виду.

Будівельні та опоряджувальні матеріали, а також матеріали, що використовуються для виготовлення покрівлі, вбудованих меблів, систем гарячого та холодного водопостачання, вентиляції, повинні мати позитивний висновок державної санітарно-епідеміологічної експертизи. Застосовувані опоряджувальні матеріали, арматура, фурнітура і регулювальні пристрої повинні виключати можливість травматизму. Опорядження приміщень готелів повинно бути стійким до дезінфекції.

2.7 Пожежна безпека

Слід передбачати під'їзд пожежних автомашин до будинків готелів згідно з вимогами, а також до пожежних гідрантів, основних евакуаційних виходів з будинку, входів, що ведуть до ліфтів, які мають режим роботи "Транспортування пожежних підрозділів".

Примітка. Допускається проектувати під'їзди для пожежних автомашин по експлуатованих покрівлях стилобатів, прибудов, підземних автостоянок, розрахованих на відповідні навантаження.

Ступінь вогнестійкості будинків готелів та допустимі при цьому поверховість та площі протипожежних відсіків слід приймати за таблицею 8.

Таблиця 2.1

Ступінь вогнестійкості	Гранична поверховість	Максимальна площа протипожежного відсіку, м ²
I	25 (але не вище 73,5м умовної висоти)	2200
II	10	2200
III	5	1800
IV, III	1	1400
IV, IIIб	2	1000
V, IIIа, IVа	1	1000
V	2	800

Примітка 1. Для будинків I, II, III ступенів вогнестійкості, обладнаних автоматичними установками пожежогасіння (спринклерними установками водяного пожежогасіння), площа протипожежного відсіку може бути збільшена не більше ніж удвічі (крім підвальних поверхів).

Примітка 2. У підвальній частині будинку готелю (незалежно від поверховості надземної частини) найбільша площа протипожежного відсіку

може бути не більше 1000 м², для підземних автостоянок -згідно з ДБН В.2.3-15.

Допускається розташовувати готелі (готельні приміщення) у громадських будинках іншого призначення, житлових будинках I, II, III ступенів вогнестійкості. Такі готелі (готельні приміщення) слід виділяти в окремий протипожежний відсік (протипожежними стінами класу вогнестійкості не менше REI 150-у будинках I ступеня вогнестійкості; не менше REI 120-у будинках II, III ступенів вогнестійкості) із самостійними шляхами евакуації (коридорами, сходовими клітками, вестибюлями тощо).

Вбудовані (прибудовані) приміщення незалежно від призначення, які розраховані на одночасне перебування більше 500 людей, повинні відокремлюватися від інших приміщень протипожежними стінами і перекриттями I-го типу.

Приміщення (групи приміщень) загальною місткістю більше 100 місць, які складають єдиний архітектурний об'єм одного функціонального призначення (приміщення громадського харчування, культурно-дозвілєвого призначення, житлові зони й інші групи приміщень), повинні бути виділені в окремий протипожежний відсік (протипожежними стінами класу вогнестійкості не менше REI 150-у будинках I ступеня вогнестійкості; не менше REI 120-у будинках II, III ступенів вогнестійкості) та мати самостійні шляхи евакуації (коридори, сходові клітки, вестибюлі).

При розміщенні в складі готелів ресторанів, вар'єте та інших громадських приміщень місткістю більше 50 людей необхідно передбачати не менше одного евакуаційного виходу з цих приміщень на сходову клітку або безпосередньо назовні.

Допускається розміщувати на експлуатованих покрівлях готелів літні ресторани, кафе, оглядові і прогулянкові площадки за умов:

- одночасної місткості не більше 50 людей;

- застосування в усіх шарах покрівлі (крім пароізоляції) негорючих матеріалів;

- влаштування евакуаційних виходів, що ведуть до двох розосереджених сходових кліток.

У будинках I-III ступенів вогнестійкості офісні приміщення, які розташовані на поверхах із житловою зоною, повинні бути відокремлені від приміщень іншого призначення глухими протипожежними перегородками 1-го типу і мати вихід по окремому коридору на сходові клітки. Вихід із зазначених офісних приміщень до загальних сходових кліток будинку допускається передбачати через протипожежні двері 1-го типу (у будинках I, II ступенів вогнестійкості), 2-го типу (у будинках III ступеня вогнестійкості).

Застосування евакуаційних сходових кліток, в залежності від умовної висоти готелю, слід передбачати згідно з ДБН В.2.2-9. При цьому у будинках готелів не слід застосовувати незадимлювані сходові клітки типу Н2, а сходові клітки типів СК1, СК2 повинні мати двері з ущільненнями у притулах та з пристроями для самозачинення.

У готелях матеріали покриття підлог на шляхах евакуації (загальних коридорах, сходових клітках, вестибюлях тощо) повинні відповідати вимогам ДБН В. 1.1-7, а покриття підлог у приміщеннях - вимогам ДБН В.2.2-9.

Вхідні двері в номери будинків готелів повинні мати клас вогнестійкості не менше EI 30.

При визначенні параметрів шляхів евакуації розрахункову кількість людей у приміщеннях необхідно збільшувати проти проектної місткості в 1,25 рази, за винятком видовищних й інших приміщень з регламентованою кількістю місць, а також підприємств роздрібної торгівлі, де чисельність покупців слід приймати з розрахунку однієї людини на 3 м² площі торговельного залу, включаючи площу, зайняту під обладнання.

Розміщення трансформаторних підстанцій у готелях повинно передбачатися на першому, цокольному, підвальному або першому

підземному поверхах, які мають вихід безпосередньо назовні. Трансформаторні підстанції повинні бути з сухими трансформаторами.

Всі готелі підлягають обладнанню автоматичними системами пожежної сигналізації.

Сигнали про спрацювання систем протипожежної автоматики виводяться на пульти централізованого пожежного спостереження.

Кухонне обладнання та системи вентиляції ресторанів готелів необхідно обладнати спеціальними установками локального пожежогасіння згідно з вимогами.

У приміщеннях, де встановлюються приймально-контрольні прилади, слід розміщувати плани поверхів (картки або плани пожежогасіння, узгоджені з місцевим органом Держпожнагляду).

Готелі слід оснащувати вогнегасниками згідно з НАПБ Б.03.001. При цьому на кожному поверсі готелів слід передбачати розміщення не менше двох переносних вогнегасників.

Вогнегасники повинні відповідати ДСТУ 3675 та розміщуватися згідно з вимогами ГОСТ 12.4.009, НАПБ Б.01.008. Місцезнаходження вогнегасників має бути позначено знаком згідно з ДСТУ ISO 6309, який розміщується на видному місці.

Примітка. Готелі повинні бути забезпечені вогнегасниками до початку здачі їх в експлуатацію.

2.8 Висновки до другого розділу

2.1 Відповідно завданню до проектування було проаналізовано та наведено відповідні Держані будівельні норми та стандарти України, також Стандарт міжнародної федерації хостелів ІУНФ. Сформовано основні посилання на норми та вимоги за якими проектується хостел.

2.2 Для формування подальшої роботи над проектуванням хостелу було виявлено основні визначення до завдання до подальшого проектування.

Наведено основні вимоги до об'ємно-планувального рішення приміщень, ділянку забудови та її площу, також сформовано загальну місткість готелів.

2.3 Виявлено, що основні вимоги до об'ємно - планувальних рішень полягають у доступності, функціональності, продуктивності та у безпечній експлуатації, що забезпечить дотримання вимог нормативних документів. Розподілено вимоги до проектування житлових та адміністративних приміщень, підприємства харчування та приміщення культурно - дозвіллевого призначення.

2.4 Наведено загальні вимоги стандартів роботи хостелів, затверджених Міжнародною федерацією молодіжних хостелів. Наведені вимоги є основою для відповідної експлуатації хостелу. Сформовано структуру вимог, які розподіляються на п'ять розділів: культура суспільства і прийом; чистота і порядок; безпечність; приватність; зручність. Також надано аналіз усіх компонентів розділу вимог ІУНФ.

2.5 З'ясовано, що основний фактор у проектуванні багатофункціональної громадської будівлі є забезпечення вигідних умов, а саме забезпечення санітарно - гігієнічних норм в приміщеннях для маломобільних груп населення та звичайного населення.

2.6 Визначено, що під час проектування та експлуатації будівлі слід враховувати заходи безпеки, пожежну безпеку та в разі непередбачуваних ситуацій евакуаційні системи для забезпечення комфорту людини.

РОЗДІЛ ІІІ. ДИЗАЙН ІНТЕР'ЄРУ ХОСТЕЛУ

3.1. Вихідні дані до проектування хостелу

Навколишнє середовище сьогодні дуже швидко змінюється. Багато історичних місць, зникає, і їх більше не можна відвідувати, тому важливо відновлювати історичні архітектурні пам'ятки, оновлювати та пристосовувати для потреб туризму, це один з напрямків для збереження культурно - історичної спадщини.

За основу дипломного проекту хостелу було обрано концепцію автентичного архітектурно-культурного об'єкту і поєднання його з функцією туризму з сучасним внутрішнім наповненням.

Рис.3.1. Схема специфікації території: 1. Будівлі «Київметробуду» в якій пропонується організація хостел; 2. Благоустрій території - Пам'ятник Лесю Курбасу; 3. Благоустрій території - Пам'ятник М. С. Паниковському; 4. Історична вулиця з пам'ятками архітектури - вул. Пушкінська; 5. Головна історична вул. Хрещатик

Історичність Києву в поєднанні з його економічною стороною дає простір для доцільного оформлення актуального громадського житлового підприємства. Київ є столицею України, яка безпосередньо є однією з

провідних туристичних міст Європи і відповідно його швидкого розвитку за рахунок насичення відвідувачами, що формує, відповідно усім вимогам – хостел, як один з видів готельного господарства.

Обрана будівля характеризується історичністю центру Києва його переоформлення та наповнення сучасною функцією туризму, який розташований по вулиці Прорізна, 8, в центральному діловому районі міста Київ (рис. 3.1).

Вулиця Прорізна (колишні назви – Мартинівська, Золотохрещатицька, Васильчиковська, Свердлова) — історична вулиця Шевченківського району міста Києва, яка відповідає місцевості Старого Києву – найдавніша частина Києву. Пролягає від Хрещатику вгору до Володимирської вулиці, прилучаються вулиці Пушкінська, Бориса Грінченка та Паторжинського.

Забудова і відповідне утворення вулиці відбулося у 1840-х — початку 1850-х років XIX століття. Планували й упорядковували її в 50-х роках XIX ст., а саме зменшували ухил, оскільки вулиця була криволінійною і не функціональною. З 1861 року вулиця відноситься до 1-го розряду, на ній дозволяється споруджувати лише кам'яні будинки висотою не менш ніж у два поверхи.

Нижня частина вулиці (від Хрещатика до Пушкінської вулиці) була зруйнована восени 1941 року, по війні замість старої забудови зведено нові будинки, натомість за рахунок «відсунення» забудови на 50—100 метрів від червоної лінії утворено зелену зону. Остаточного вигляду Прорізна набула в 1950-х.

Відповідно епосі забудови вулиці стильовими ознаками споруд є архітектура модерну — стиль в архітектурі, переважно, в європейських країнах та країнах західної цивілізації, що панував на зламі XIX – XX ст. напередодні Першої світової війни.

Вулиця була остаточно забудована в кінці XIX — на початку XX ст. і відповідно мала 14 садиб на лівому боці та 15 — на правому. Історична

архітектурна забудова збереглася наполовину, у тому числі і будинок «Київметробуду».

З 1874 року на тому місці, де зараз знаходиться арка проїзду у двір будинку №8 на вулиці Прорізній, пролягав Музичний провулок (рис.3.2.). У 1909 році за проектом архітектора Василя Осьмака в цьому місці було споруджено будинок для філії Санкт-Петербурзького ломбарду.

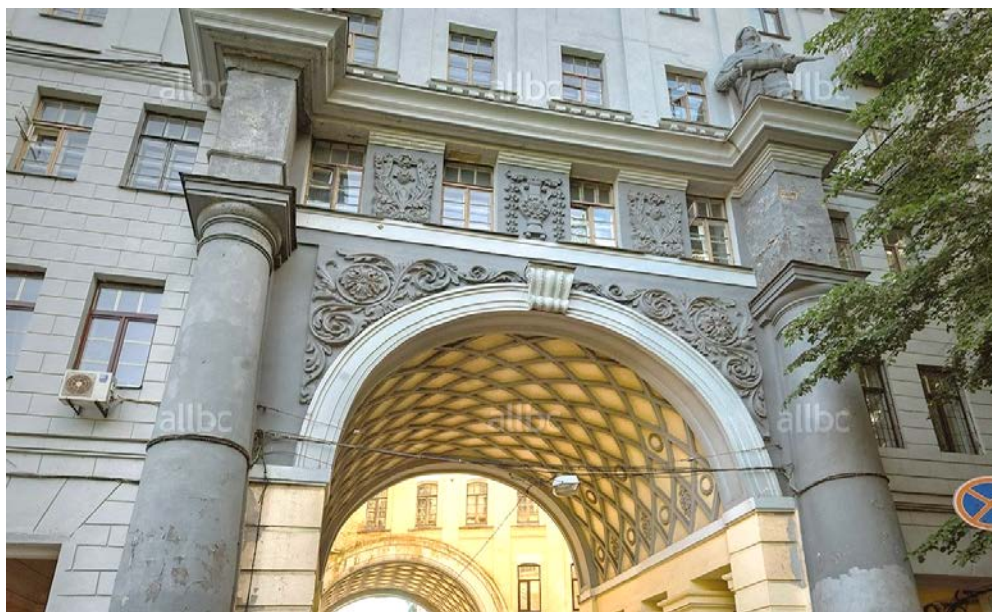

Рис.3.2. Сучасний стан аркового проїзду

Провулок був знищений пожежами в вересні 1941 року, після того, як решта в окупованому німцями місті диверсійно-розвідувальна група Івана Кудрі зробила підриг Хрещатика. Будівля ломбарду збереглася до наших днів.

Після звільнення Києва в 1943 році, в процесі відбудови Хрещатика і прилеглої вулиць, провулок було вирішено не відбудовувати. У 1949 році за наказом міністра шляхів сполучення СРСР в Києві було створено нове управління - "Київметробуд" – адміністративна будівля управління будівництва київського метрополітену. Три існуючих окремих будівлі на Прорізній були об'єднані під одним фасадом, в якому пробрили наскрізну арку для проїзду на вулицю Бориса Грінченка (рис.3.3.). А приміщення вигорілого зсередини ломбарду була перебудована під клуб "Київметробуду".

Рис.3.3. Сучасний стан фасаду

З 1979 року Київський Молодіжний театр орендував приміщення клубу "Київметробуду" до переїзду в будинок за адресом Прорізна, 17 в 1988 році. Віднедавна тут розташований новий концертний клуб "Метрополь", відкритий творчим об'єднанням "Інша Музика" і Detroit Family.

Нині - частина будинку Київметробуду, фасад зберігся, але публічний доступ до будинку відсутній, оскільки фасад з 1950-х років виходить на внутрішнє службове подвір'я установи (рис.3.4.).

Рис.3.4. Сучасний стан фасаду з внутрішнього дворика

З 2019 і заплановано до 2022 року відбувається реконструкція будівлі під офісний центр. Близькість до таких станцій метрополітену як Хрещатик, Золоті Ворота, Театральна, забезпечує зручну пішохідну доступність для відвідувачів і орендарів бізнес центру.

Будинок п'ятиповерховий. Декор цоколю імітований під рваний камінь. Другий і третій поверхи рустовані. Фасади прикрашені пілястрами на рівні четвертого — п'ятого поверхів.

Урочисто і монументально вирішено арковий проїзд. Арки з протилежних сторін будівлі фланковано колонами із жіночими і чоловічими фігурами метробудівців. Атик з боку Прорізної вулиці оздоблений символікою метрополітену і датою «1952» (рис.3.5).

3.2. Об'ємно-планувальне рішення

Будинок шестиповерховий з відповідною конструкторською системою елементів несучих кам'яних стін та перекриття. Несучі стіни будівлі відповідають огорожувальній функції – розділяють зовнішній і внутрішній простір.

У залежності від розташування рівня підлоги відносно планувальної позначки землі будівля має поверхи наступних назв:

- підвальний – поверх, який здебільшого цілком заглиблений у землю;
- цокольний чи напівпідвальний - поверх, рівень підлоги якого заглиблений нижче планувальної позначки не більше, ніж на половину висоти приміщення;
- надземні (перший, другий, третій і т. д.) - поверхи, розташовані вище рівня землі;

За об'ємно-планувальним рішенням будинок відповідає галерейній системі планування з загальною площею будівлі в 7 485 кв. м., відповідно типова площа поверху близько 1 000 кв. м.; Висота приміщень 4 000 мм.

За типом розміщення несучих елементів складаємо планувальні рішення з урахуванням існуючих нерушимої елементів. Далі – проведено демонтаж міжкімнатні перегородок (рис.3.6.), які в минулому не були доцільно утворені відповідно функції. Більшість перегородок в будівлі змонтовані недоцільні, і для того, щоб створити багатофункціональний та легкий простір їх переформовано і відповідно утворені нові функціональні приміщення.

Несучу стіну по осі 3 – композиційний паралельний центр споруди, було вирішено замінити колонами для формування простору з відповідною функцією.

На монтажній схемі було показано розміщення перегородок, виділено вологостійкі перегородки в сантехнічних приміщеннях і звичайні гіпсокартоні звукоізолюючі в інших приміщеннях (рис.3.7.)

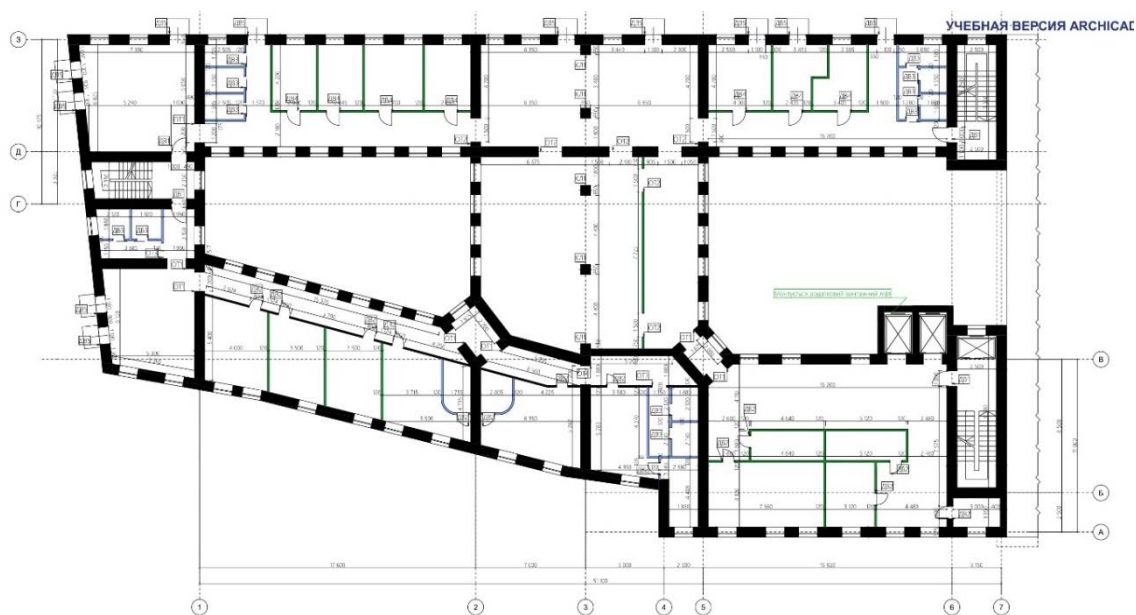

Рис.3.7. Схема монтажу міжкімнатних перегородок: зеленим виділені гіпсокартоні перегородки; блакитним виділені вологостійкі гіпсокартоні перегородки

Сформовано вхідну групу до будівлі - фрагмент вхідної групи, відповідно якій розміщено ліфти за якими відвідувачі потрапляють на потрібний рівень хостелу та основний вхід до будівлі (рис.3.8.). Ліфти відповідають транзитній функції між першим рівнем та п'ятим рівнем рецепції – інформаційної зони хостелу з адміністративними приміщеннями.

Для доцільного поєднання простору та формування зацікавленості відвідувачів хостелу сформовано простір організації дозвілля - бібліотека та зона для гри в більярд в прохідних місцях між основними функціями.

3.4. Загальна концепція хостелу

Хостел – це міні-готель для бюджетного проживання. З цієї причини хостели дуже популярні серед молоді, у якої немає великих запитів за рівнем комфорту і відсутні зайві фінанси.

Проблематика закладається в тому, що готелі Києва не зацікавлені в інтересах відвідувача, враховуючи їх фінансовий стан - проживання в них більш підходить бізнесменам і туристам, які згодні платити за додаткові зручності і сервіс. Сучасні хостели користуються попитом серед різних вікових категорій туристів – далеко не всім потрібні шикарні апартаменти, а заощадити хочеться багатьом і тому при проектуванні важливо враховувати зручність усіх вікових категорій та суспільне положення.

Головна концепція сучасно хостелу у відповідності до його функції – це створення комфортної затишної атмосфери з спроможністю в отриманні інформації і віддачі її іншим – максимальний комунікативний контакт. Тому важливе в хостелі створення не тільки основних ергономічних функцій – сантехнічні приміщення, житлова зона та харчова, а і відповідні атмосферні додаткові функції – створення дозвіллевих зон комунікації – зона co-working, зона бібліотеки з місцями відпочинку та ігрова зона (приміщення з більярдним столом). Хостел повинен відрізнятися дружною та молодіжною атмосферою.

Відмінністю такого типу розміщення та комфортність хостелу відповідає максимально зручному простору – усі основні зручності знаходяться на поверсі; номери розраховані на проживання кількох людей – що максимально підвищує рівень відвідувачів та загальні приміщення, де ввечері збираються для спілкування, знайомств і розваг.

Групування приміщень підприємства готельного господарства розглядається в залежності від функціонального призначення хостелу:

- блок приймально-допоміжних приміщень із вестибюлем та поєднання його з блоком приміщень адміністрації;
- блок приміщень харчування;
- блок приміщень житлової групи;
- блок побутових, підсобних і господарських приміщень – сантехнічні приміщення;
- за основною концепцією простору додано додаткові, але не менш важливі блоки - культурно-масового і ділового призначення.

Усі вищезазначені блоки взаємопов'язані між собою із врахуванням специфіки функціонального процесу і транзитної спроможності (рис.3.10).

Розміщення відповідних до комфортних умов функцій відповідає руху відвідувачів – транзитному простору, який був виокремлений поміж стаціонарного.

Рис. 3.10. Просторовий аналіз приміщень хостелу

При обраній функції споруди – хостел – громадський заклад з постійним перебуванням людей, доцільне максимальне використання простору під стаціонарні зони для оформлення різних комфортних та атмосферних зон.

За проведенням просторовим аналізом відношення простору 2:1, де переважає стаціонарний простір, але при цьому транзитна площа відповідає ергономічності та безпеці – на рівні розміщено три незадимляємі сходові клітини; два вантажних ліфти та один ліфт загального користування.

3.5. Схема умеблювання відповідно хостелу

Відповідно поєднанню основним формам проектування, основним функціям та концепції закладу сформовано доцільне умеблювання хостелу (рис.3.11).

Сучасний атмосферний комфортний простір являє собою низку характерних рис, які направлені на зацікавлення людей поза їхньої туристичного основного візиту залишитися у обраному хостелі, багатофункціональність його зберігає інтерес на довгий час та забезпечує задоволення потреб.

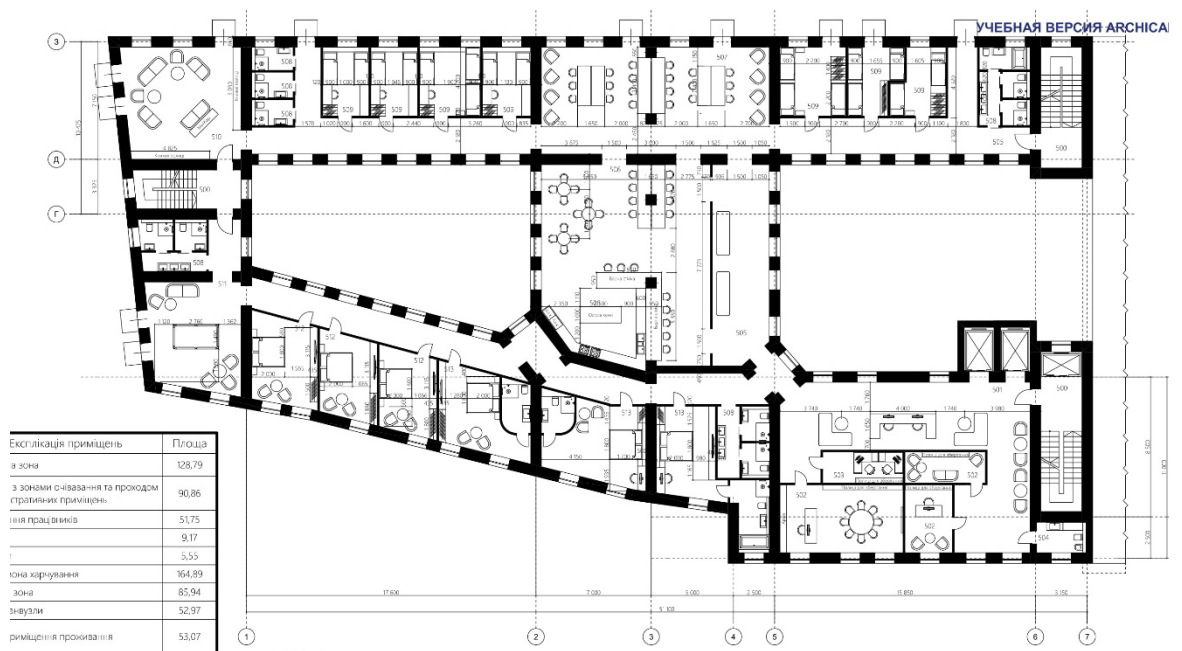

Рис. 3.11. Схема умеблювання хостелу на відмітці + 17 000 мм

Вхідна група, яка розміщена в відповідно транзитному сполученню вхідної групи першого рівню і рівнем оформлення хостелу – вестибюль (рис.3.12), який розміщує стіл рецепції з інформаційною зоною та місця для очікування (рис.3.14).

Рис. 3.12. Розробка візуалізації представлення вигляду реєстрації

Рис. 3.13. Розробка візуалізації представлення вигляду місць для очікування

Відповідно в адміністративній частині, яка створена одразу при вході, розміщуються зони відпочинку для працівників (рис.3.15), кабінет управляючого та кімната переговорів з круглим столом і функціонально затребуваний санвузол для працівників та відвідувачів.

Рис. 3.14. Розробка візуалізації представлення вигляду місць для очікування

Харчову зону оформлюють відповідні відношенню площі та відвідувача два типи сидіння - за барними столами та окремо розташовані місця для прийому їжі. Кухня для загального користування обладнана усім необхідними для приготування технічним обладнанням з відповідністю до кількості використання функціональними елементами - холодильні камери, панелі для приготування тощо.

Рис. 3.15. Розробка візуалізації представлення вигляду робочих місць co-working

Робоча (ділова) зона – co-working (рис. 3.15) – це простір з підходом організації праці людей з різним за типом зайнятості. Це обумовлює

організацію гнучкої ситуації та формування взаємозв'язку між суспільством – створення нової робочої комунікативної функції. Оформлення відповідає різним типам робочих місць: столи на підвищенні для роботи з відповідною технікою з виходами до електромережі (рис.3.16.); спільні зони для роботи з документами (рис. 3.17); розміщено локальні місця для відпочинку – можлива організація роботи з телефоном або планшетом, які не потребують додаткового наповнення. Також уся робоча зона має доступний wi-fi, що робить її не мало важливою.

Рис. 3.16. Розробка візуалізації представлення вигляду робочих місць co-working

Рис. 3.17. Розробка візуалізації представлення вигляду робочих місць co-working

Блок приміщень житлової групи - основний у хостелі - спальні номери, які безпосередньо пов'язаними з допоміжними і службовими приміщеннями (рис.3.18;3.19).

Рис. 3.18. Розробка візуалізації дворівневих спальних місць спільної кімнати

Рис. 3.19. Розробка візуалізації дворівневих спальних місць спільної кімнати

Для всіх спроектованих типів номерів порядок розміщення меблів залежить від розмірів і конфігурації номера, його житлової площі, розміщення віконних і дверних отворів і на основі цих аспектів сформований ергономічний простір житлових спалень різної наповнюваності.

Рис. 3.20. Розробка візуалізації додаткового спального місця спільної кімнати

Меблі в номерах розміщено залежно від габаритів номера, особливостей опалення, технологічних параметрів приміщення. Вони забезпечують

комфорт і безпеку, відповідають санітарним та економічним вимогам, загальній концепції закладу.

Незалежно від категорії кожний номер має такий набір меблів і обладнання: ліжко; стілець чи крісло на 1 особу; нічний столик чи тумбочку (в розрахунку на 1 ліжко); шафу для одягу; загальне освітлення; кошик для сміття. Двомісні номери мають двоспальне ліжко, три двоспальні номери мають особистий санвузол. У спільних номерах розміщено дворівневі ліжка для максимального розміщення відвідувачів, кожне спальне місце має особисту зону зберігання.

Культурно-дозвілєва зона розміщена в основному до транзитної відповідності – у місцях поєднання різних основних функцій. Просторова організація будівлі відповідає галереї з циркуляцією і відповідно цьому в великих за площею кімнатах, які служать транзитом організовано атмосферні пункти між житловими блоками.

Зона бібліотеки організовує місця для відпочинку з мінібаром та полицями для розміщення книг. Особливістю є завданням відвідувача залишити книгу для наступника – можливість повідомлення – це відповідає основній пасивній комунікації між відвідувачами.

Розміщена ігрова зона, а саме більярд, підвищує комфортність хостелу. Окрім більярдного столу, оформлено зони відпочинку й очікування, що забезпечує під час ігрової діяльності можливість комунікації між відвідувачами, яка автоматично підвищується.

3.6. Стильові особливості оформлення хостелу

У сучасному світі суспільство почало більше звертати увагу на зовнішню естетику приміщення і намагатися усіма засобами досягти рівноваги та гармонії. Зважаючи на підґрунтя модернізації та враховуючи швидкий темп технологічного розвитку, сучасний дизайн досить часто підтримує стиль одного напрямку – функціоналізм, раціоналізм та мінімалізм.

Головним стильовим завданням дизайну інтер'єру є поєднання сучасного багатофункціонального хостелу з концепцією комфортного атмосферного закладу, доповнити його технічним обладнанням для максимального експлуатаційного рівню; поєднати історичну культуру місцевості з елементами функціонального наповнення.

Відповідно до цього було обрано сучасний стиль мінімалістичного наповнення інтер'єру без зайвих деталей – кожний елемент повинен відповідати концепції і функції. Мінімалістичне наповнення дає змогу організації гнучкого інтер'єру, який підсилює комунікативну атмосферу всередині – простір має бути затишним, простим, але не позбавленим сенсу.

Акцентним доповненням концепції виступить поєднання яскравих кольорів – помаранчевий та синій. Нейтральним доповненням фону буде колір слонової кістки, який поєднає між собою всі кольорові засоби.

Легко застосовується мінімалізм в громадських приміщеннях великого скупчення народу, де виділяється основний шлях – коли зовнішнє не відволікає від внутрішньої основної функції об'єкту. Зазвичай ця естетика поєднує в собі класичну побудову елементів наповнення інтер'єру з сучасними функціональними, з акцентними кольорами.

Кольорова естетика завжди має ключову роль в сучасному інтер'єрі, вона може включати двосторонній підхід до застосування, колір - це характерний компонент, що представляє ідеальне, пов'язане з матеріальним через почуття, естетичне ставлення. Мета концепції оформлення інтер'єру - гармонійний простір, в якому все поєднується один з одним.

Колір безпосередньо впливає на психіку, відповідно застосування кольору повинне повністю в собі відображувати функцію і тип приміщення. Обрані кольори характеризують:

- Білий - втілення безтурботності, яка притаманна відвідувачам хостелу і відповідно підвищує їх комфортність перебування в віддаленому від дому місці. Він допомагає привести систематичність думок, остудити почуття, що

важливо для концентрації та віддачі туристичній ознайомчій атмосфері. Але якщо його занадто багато - виникає відчуття порожнечі і відчуженості, тому і вирішено доповнити його акцентними кольорами;

- Помаранчевий поєднав в собі відтінки жовтого і червоного. Він бадьорить, зігріває, піднімає дух, підвищує настрій, тобто максимально спрацює в приміщень яке прагне до підвищення комунікативної функції;

- Синій - колір розсудливості і прагматизму. Це «мова» не почуттів, а логіки. Фахівці стверджують, що глибокий синій колір допомагає зосередитися і приборкати емоції. Поєднання синього і червоного, двох рівносильних «конкурентів», дає змогу мінімізувати його негативні якості і підвищити позитивні.

Поєднання синього і червоного, двох рівносильних «конкурентів», дає змогу мінімізувати його негативні якості і підвищити позитивні - використанні кольори сприятливо впливають на функціональні системи та психологію людини, а саме не окремі відтінки спектральних кольорів, а вдале поєднання в інтер'єрі.

3.7 Авторські розробки предметів наповнення інтер'єру

Хостел - це новітня інтерпретація готелю, яка розрахована на молодь, відповідно тенденції їх оформлення, зазвичай, в сучасному функціональному стилі - комфортне ергономічне мінімалістичне наповнення, але з акцентними елементами.

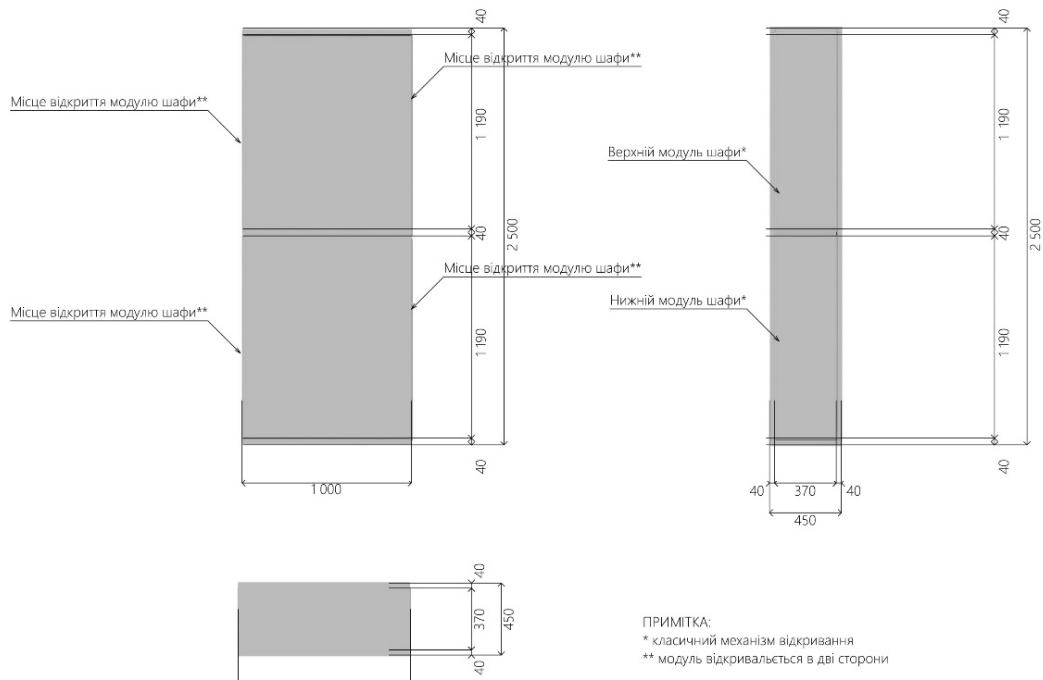
Розробки були виконані відповідно до стильового вирішення наповнення інтер'єру. Характеризуються мінімалістичністю як в кольорі так і в застосованому матеріалі - переважають натуральні матеріали. Кольори нейтральні, але пропонується використання акцентного синього і помаранчевого.

Основні ознаки проектованого ансамблю розробок:

- Мінімалістичні функціональні форми
- Ергономічність та максимальна експлуатаційна спроможність

- Комфорт
- Естетичність та відповідність загальному стилю сучасного хостелу
- Акцентні кольори
- Геометрично зрозумілі форми

Головним в хостелі є відповідна ергономічність створених спальних місць та відповідні зони зберігання для відвідувачів. Першим об'єктом відповідності вимог є мінімалістична модульна шафа, яка має функціональну рису – шафа вузька із не звичайним типом відкривання (рис.3.13)

3.13. Схема габаритних розмірів модульної шафи

Відповідно оформленню шафи застосування її буде проходити у спільних житлових кімнатах для ергономічної відповідності малої площі приміщення.

Шафа відкривається збоку і в дві сторони. Зберігання на вішаку. Не дивлячись на незвичайну форму шафа ергономічна – міцна конструкція і тип відкривання має найбільшу експлуатаційну спроможність (рис. 3.14; 3.15).

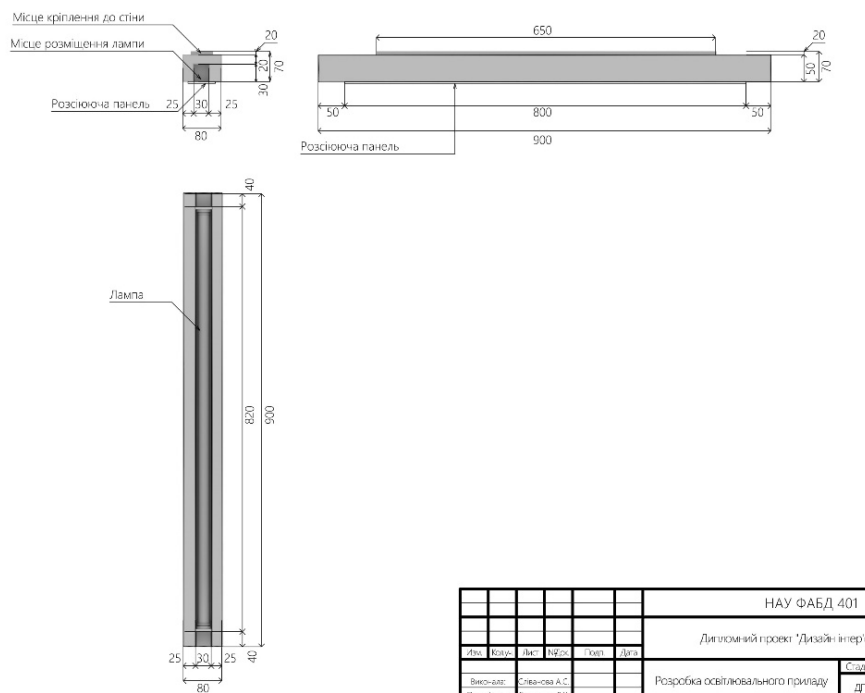

3.14. Зображення модульної шафи в розкладеному вигляді

3.15. Зображення модульної шафи в складеному вигляді

До ансамблю розробок входить освітлювальний прилад, який використовується у наповненні спільних житлових кімнатах (рис. 3.16).

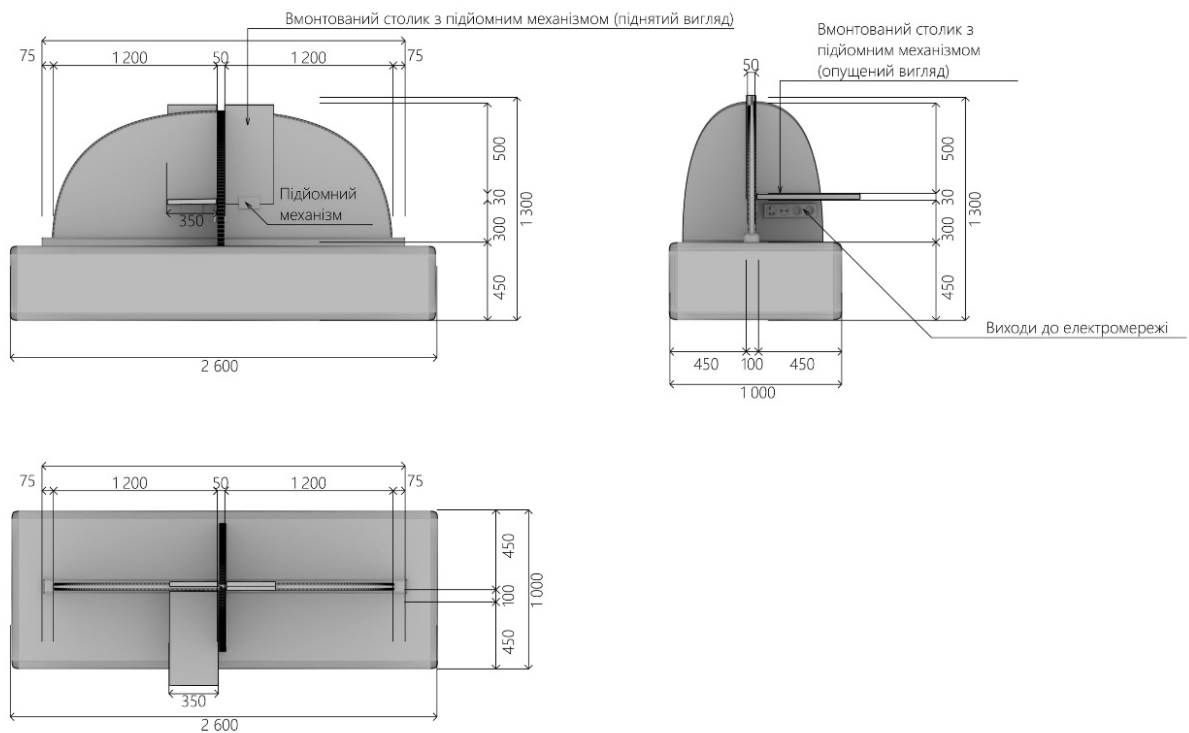
3.16. Схема габаритних розмірів освітлювального приладу

Освітлювальний прилад має максимальну ергономічність – оснащений панеллю, яка має функцію розрідження освітлення, та блокує його розповсюдження для комфортності використання у спільних житлових приміщеннях (рис. 3.17)

Рис. 3.17. Пропозиція застосування освітлювального приладу

Одним з не менш важливих приміщень є транзит, у який було запроєктовано багатофункціональні місця для відвідувачів (рис. 3.18).

3.18. Схема габаритних розмірів сидіння для відвідувачів в транзитному просторі

Локальне місце для відвідувачів поєднує у собі такі функції:

1. Місця для відпочинку
2. Місця для проведення часу за своїми справами (ергономічний столик, який можна використовувати)

3. Зонування (перегородки, якщо потрібне усамітнення)
4. Естетичність та відповідність загальному стилю сучасного хостелу
5. Виходи до електромережі

Виконане у мінімалістичному стилі, який максимально вигідно підкреслює експлуатаційну спроможність розробки та надає можливості використання у будь-який інтер'єрах (рис. 3.19; 3.20).

Рис. 3.19. Зображення вигляду багатofункціональної зони відпочинку

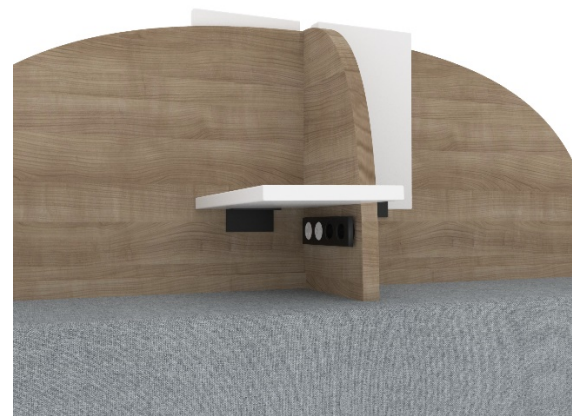

Рис. 3.20. Зображення фрагменту зі столиком та виходом електромережі багатofункціональної зони відпочинку

Предмети наповнення виконані відповідно функціональному завданню хостелу, відповідній ергономічності та просторових вимог.

3.10. Висновки до третього розділу

3.1. Наведено специфікація території оформлення підприємство з туристичною функцією – хостелу. Проаналізовано його місцеві позитивні якості створення в обраній будівлі «Київметробуду» на основі наведення історичної довідки і відповідно його значення в архітектурно-культурному історичному житті народу;

3.2. Проаналізовано об'ємно-планувальне рішення будівлі і на основі його проведені відповідні демонтажні та монтажні роботи для доцільно створеного простору хостелу. До оформленого простору залучено конструктивні рішення

переоформлення несучої стіни в несучі колони, що забезпечать ергономічну доцільність використання простору;

3.3 Було проведено класифікацію функціонального зонування простору і виведено основні риси, які сформуєть відповідний доцільний для відвідувача простір. На основі цього було сформовано циркульований рух відвідувачів в просторі, з відповідністю функціональним точкам;

3.4. Сформовано загальну концепцію громадського житлового підприємства - хостелу, основним завданням якого є комунікативний та комфортний простір з урахуванням експлуатації його відвідувачем. Відповідно концепції було розподілено простір на транзитний та стаціонарний для оформлення у ньому доцільних типових приміщень наповнення хостелу;

3.5. Створено наповнення інтер'єру з відповідністю до основних форм проектування, концепції простору та типовим функціям хостелу. Проаналізовано меблеву відповідність наповнення приміщень до основних функціональних та ергономічних систем використання відвідувачем;

3.6. Наведено стильові ознаки формування простору хостелу для використання відвідувачами з відповідністю до сформованої загальної концепції. Наведено основні риси формування дизайну інтер'єру хостелу, обґрунтовано використання основних акцентів кольорових рішень і його застосування в інтер'єрі.

3.7. Відповідно концепції хостелу створено ансамбль розробок наповнення інтер'єру, які відповідають вимогам завданню до ергономічності та функціональності.

ЗАГАЛЬНІ ВИСНОВКИ

У процесі роботи було виконано загальну поставлену мету завдання на проектування актуального хостелу, відповідно створеній концепції поєднання комунікативної функції та створеному комфорту.

Було проведено роботу над проектом з урахуванням інформаційної актуальності створення простору хостелу, який сприяє високій відповідності комфорту, ергономіці та експлуатації.

Для відповідно доцільного виконання завдання було проведено роботу над:

1. Аналітичним оглядом інформаційних джерел — Проаналізовано історичні передумови становлення готельної справи, проведено аналітичний огляд прообразів готелів починаючи з стародавніх часів та до сучасного стану готелів в Україні; Проаналізовано збір аналогів по проектуванню хостелів, освоєно актуальні вимоги до створення готельного простору;

2. Вивчено державні будівельні вимоги до проектування споруд з поєднанням житлових, харчових та культурно-дозвіллевих функцій;

3. Продумано та виконано у проекту хостелу загальну концепцію закладу, яка повністю відповідає поставленому завданню на підвищення атмосфери обміну інформації та комфорту;

4. Виконано додаткові матеріали для повної практичної реалізації завдання — альбом креслеників з пропозиціями оформлення хостелу відповідно заданій концепції.

Отже, мета роботи була втілена через створення поєднання класичних та актуальних функцій наповнення хостелу:

1. блок приймально-допоміжних приміщень із вестибюлем та поєднання його з блоком приміщень адміністрації;

2. блок приміщень харчування;

3. блок приміщень житлової групи;

4. блок побутових, підсобних і господарських приміщень – сантехнічні приміщення;

5. за основною концепцією простору додано додаткові, але не менш важливі блоки - культурно-масового і ділового призначення.

СПИСОК ВИКОРИСТАНОЇ ЛІТЕРАТУРИ

Нормативно-довідкова література:

1. ДБН В. 1.1-7-2002 Захист від пожежі. Пожежна безпека об'єктів будівництва
2. ДБН А.2.2-3-2014 Склад та зміст проектної документації на будівництво
3. ДБН В.2.2-9:2018 Громадські будинки та споруди.
4. ДБН В.2.2-15:2019 Житлові будинки. Основні положення.
5. ДБН В.2.2-16-2019 Культурно- видовищні та дозвіллеві заклади
6. ДБН В.2.2-25-2009 Підприємства харчування (заклади ресторанного господарства)
7. ДСТУ 4268:2003 Послуги туристичні. Засоби розміщення.
8. ДСТУ 4269:2003. Державні стандарти класифікації готелів

Літературні джерела:

1. Архітектура будівель і споруд. Конспект лекцій навчальної дисципліни / Харк. нац. акад. міськ. госп-ва; уклад.: І. І. Романенко. – Х.: ХНАМГ, 2011. – 167 с.
2. Організація готельного господарства. Практикум : навч. посіб. / Миськів Г. В., Удуд І. Р., Паук О. Є. — Львів : Растр-7, 2017. — 179 с. : табл. — Бібліогр.: с. 117—119.
3. Бойко М. Г. Організація готельного господарства : підручник / М. Г. Бойко, Л. М. Гопкало. – К. : Київ. нац. торг.-екон. ун-т, 2006. – 448 с.
4. Пандяк І. Історія становлення готельної сфери в Україні [Електронний ресурс] / І. Пандяк // Вісник Львівського університету. Серія : Міжнародні відносини. – 2012. – Вип. 29. – Ч. 2. – С. 178–184. Волкотруб І.Т. Художнє конструювання. Київ, 1988. 126 -133 с.
5. Горбик В. О. «Звід пам'яток історії та культури України» // Енциклопедія історії України : у 10 т. / редкол.: В. А. Смолій (голова) та ін. ; Інститут історії України НАН України. — К. : Наукова думка, 2005. — Т. 3 : Е

— Й. — С. 319. — 672 с.

6. Актуальні проблеми виявлення і дослідження пам'яток історії та культури (на матеріалах Зводу пам'яток історії та культури України). — К.: Інститут історії України НАН України, 1999. — Ч. 1 — 303 с.; Ч. 2. — 255 с.

7. Нойферт Э. Будівельне проектування / Э. Нойферт. — М.: Стройиздат, 1991. 389 с.

8. Олійник О. П. Основи дизайну інтер'єру: навч. посіб. / О. П. Олійник, Л. Р. Гнатюк, В. Г. Чернявський./ К.: НАУ, 2011. 228 с.

9. Рунге В.Ф. Ергономіка дизайнерського середовища: заклади освіти / В.Ф. Рунге, 2005. 326 с.

10. Черкасова Е. Т. Архітектурна регіональна культура. - Харків: Форт, 2010. — 124 с.